

Ponedeljak, 6. mart 2006.

Statusna konferencija

Svedok Hajdar Dodaj

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Koliko sam shvatio, postoje pitanja koja su zastupnici žeeli da pokrenu. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Dobar dan časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Hvala lepo. Pa timovi Odbrane su hteli da zapravo odgovore na pitanja koja je otvorio moj uvažni kolega gospodin Moore u petak za vreme poslednje sesije, a ona se tiču dve stvari. Jedna je odgovor na vaše pitanje, časni Sude, u vezi spornih i nespornih činjenica. A drugo pitanje je vezano za rokove koje treba uspostaviti u dostavljanju dokumentacije za ispitivanje svedoka jedne i druge strane. Što se tiče pitanje spornih i nespornih činjenica, časni Sude, hteo bih u ime timova Odbrane, hteo bih da vas izvestim da smo mi održali više oficijelnih sastanka sa našim uvažnim kolegama iz Tužilaštva i da je to rezultiralo činjenicom o kojoj sam vas ja izvestio u januaru mesecu da smo postigli saglasnost u 34 tačke i ta naša saglasnost, dakle, datira od januara meseca ove godine. Mi smo tada uputili mojim uvaženim kolegama i pismenu saglasnost o ovim činjenicama i nakon toga je od strane uvažnog kolege Moorea nama upućen zahtev za još jednu činjenica vezanu za samo mesto ekshumacije na Ovčari, to jest na Grabovu. Mi smo Tužilaštvo izvestili u vezi činjenice vezane za Grabovo, priznali već dve bitne stavke koje Odbrana može da prizna, a da ono kako je Tužilaštvo postavilo svoj predlog ove činjenice da je to neprihvatljivo za Odbranu, jer čak izlazi i iz okvira same optužnice. Dakle, što se tiče samog lokaliteta Grabovo Odbrana je priznala kada je lokalitet otkriven i da je sve to urađeno sa pravilima struke i nije osporila identitet lica koja su tamo pronađena, a za koje je izvršena obdukcija i identifikacija u skladu sa pravilima struke i DNK (DNA, Deoxyribonucleic acid) analiza. Dakle, sa stanovišta Odbrane mislim da je još krajem januara postojala... postojali su uslovi da se ovakve činjenice dostave Pretresnom veću. I mislim da je Odbrana učinila sve da se, dakle, u ovom delu postigne značajan napredak. Mi smo i dalje raspoloženi da sa našim uvaženim kolegama iz Tužilaštva i dalje razgovaramo u toku ovog postupka oko nekih eventualno novih činjenica koje bi se otvorile u nekim novim momentima i da o tome postignemo posebnu saglasnost. Ali mislim da ovaj najveći broj nespornih činjenica može biti dostavljen Pretresnom veću, jer je on zapravo usaglašen, a za ove dodatne stvari koje bi eventualno se pojavile u toku ovog postupka, kao rezultat daljih razgovora sa Tužilaštvom, mogli bi napraviti neki dopunski sporazum. Što se tiče drugog pitanja vezanog za rokove, moj uvažni kolega Moore je ovde izneo svoj predlog da obe strane dokumenta koja će koristiti u ispitivanju, dostavljaju u roku od 24, odnosno 48 sati. Imajući u vidu časni Sude i ono šta ste vi rekli u novembru mesecu u pogledu suštine postupka unakrsnog ispitivanja i cilja koje ono

zapravo ima u odbrani optuženih, smatram da bi, ako bi već pristali na modifikaciju onog striktnog ortodoksnog pravila da Odbrana nije dužna da dostavlja nikakava dokumenta Tužilaštvu, već je ta obaveza pravilima predviđena samo za Tužilaštvo, da bi dosadašnja praksa od 24 časa bila sasvim dovoljna, s obzirom da je cilj, koliko sam barem ja shvatio, određivanje ovog roka da se stranama ostavi vreme za eventualno osporavanje autentičnosti pojedinih dokumenata. Mislim da je to bila suština. I za pripremu za dodatno ispitivanje. Praksa koju smo imali ovde u toku ovog suđenja čini mi se da nam je potvrđila da mi nismo imali većih problema u ovom pogledu i da je suđenje teklo upravo onako kako smo svi priželjkivali, pa mislim da u tom smislu ovaj rok od 48 sati koji je predložio moj kolega Moore bi bio predugačak i mislim da bi uticao na mogućnost iznošenja odbrane, odnosno na unakrsno ispitivanje, pogotovo u svetu činjenica da je Odbrana u poziciji da u jednom segmentu svog unakrsnog ispitivanja bude vezana za ono šta će svedok reći na pitanja mojih uvaženih kolega iz Tužilaštva u svojim odgovorima na glavnem ispitivanju... u toku glavnog ispitivanja. Kada se ovo ima u vidu zapravo je praktično nemoguće obezbediti rok od 48 sati, jer kao što znate, Odbrana, bar moj tim Odbrane, nasupa odmah nakon što tužilac završi svoje glavno ispitivanje. Odbrana takođe smatra da bi se od ovih rokova trebala izuzeti sva dokumentacija koja je obuhvaćena Pravilom 65ter i koja nam je dostavljena od mojih uvažnih kolega iz Tužilaštva, jer je to dokumentacija s kojom su oni upoznati i koja, dakle, po njima nije sporna, a što je i glavni cilj određivanja ovih rokova. Stav u pogledu dokumentacije, koji smo dobili po Pravilu 68 bi takođe mogao biti uključen u ovaj prethodni zaključak, jer je ova dokumentacija takođe, dakle na vreme bila poznata mojim uvažnim kolegama. Oni su nam je i dostavili i imali su dovoljno vremena da provere njenu autentičnost. Časni Sude, ja sam imao toliko da iznesem po ova dva pitanja. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Gospodine Lukiću. Upravo sam htio da pitam da li gospodin Borović ima nešto da doda.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala vam časni Sude. Želim samo da imam dobar odnos sa Pretresnim većem i da ipak moji stavovi ne budu agresivni kao prošli put. Ja vam se izvinjavam.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Novo lice gospodina Borovića. Izvolite, gospodine Lukiću. A, gospodine Vasiću, vi.

ADVOKAT VASIĆ: Ja nemam ništa da dodam, ali moram da intrvenišem. U transkriptu na strani 3, red je 21, ušlo je nešto što nisam rekao: "Vujic being served". Mislim da zapravo sam govorio o dokumentaciji 65ter koja je... koja nam je dostavljena od strane mojih uvažnih kolega iz Tužilaštva. Nisam pomenuo gospodina Vujića uopšte.

prevodioci: Napomena prevodioca: nisu ni prevodioci to rekli.

SUDIJA PARKER: Vidim da su se ovoga svi odrekli. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Samo par reči. Znači, u potpunosti podržavam kolegu Vasića, a on je rekao da istupa u ime sva tri tima Odbrane. Ali sam htio da apostrofiram sledeću stvar.

prevodioci: Molimo da advokat priđe bliže mikrofonu.

SUDIJA PARKER: Zamolili su vas da se približite mikrofonu gospodine Lukiću ili da vam nabavimo kraće noge ili duži mikrofon. Nisam siguran šta je prikladnije.

ADVOKAT LUKIĆ: Prilično sam bio zadovoljniji u sudnici 3 dok smo imali duže mikrofone, moram priznati. U odnosu na direktivu na osnovu koje mi sada i polemišemo oko rokova za postavljanje dokumenata suprotnoj strani, želim odmah da kažem da za Odbranu nije sporno da se svi ti dokumenti dostavljaju u elektronskoj verziji. Znači, tu nema nikakve dileme za Odbranu da je to, pre svega, i cilj direktive o elektornskom obelodanjivanju. Ali ako prihvatomo pravila igre gde ćemo mi sutra, odnosno jednog dana biti u poziciji da se naši dokumenti pojavljuju kao 65ter dokumenti, onda smatram da u takvom prihvatanju igre mi nastupamo sa pozicije da suprotna strana naše dokumente po 65ter zna i ima pravo da ih koristi, a da me prethodno o tome ne obavesti. I to sam htio da apostrofiram. Mislim da u dosadašnjem toku suđenja uopšte u tom smislu nije se nijedanput pojavio problem koji je vezan za proveru autentičnosti dokumenata, jer ako ja želim da dokument uvedem kao dokaz, ja ga svakako smatram nespornim. A suprotna strana ako želi da koristi taj moj dokument sa liste 65ter, ne mora o tome da me obaveštava. Izgleda da prebrzo pričam, pa ću samo da kažem kratku rečenicu. Mišljenja smo ako se dokumenti nalaze na listi 65ter strane koja ih je uvela, suprotna strana ne mora da obaveštava tu stranu ako želi tokom svoj unakrsnog ispitivanja da koristi taj dokument. Druga je činjenica ako ja želim u unakrsnom ispitivanju da osporavam autentičnost dokumenta, onda za to postoji ona posebna procedura. Ali mi prihvatomo takva pravila, da kažem, u ovoj utakmici da sutra kada mi budemo sa našim svedocima i sa našom listom 65ter dokumenata, prihvatomo da Tužilaštvo ako u svom unakrsnom ispitivanju želi da koristi taj dokument, ne mora o tome da me obaveštava pre toga. Nesporno je da svi ti dokumenti moraju da budu u elektronskoj verziji. To što se pozicije Odbrane tiče uopšte se ne dovodi u pitanje. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Lukiću. Gospodine Smith? Ovo se tiče nečega što je započeo vaš kolega gospodin Moore. Da li želite sada vi na to da odgovorite ili hoćete da se on osvrne na to?

TUŽILAC SMITH: Ja mislim da je bolje da ja to sada uradim. Mislim da je sve pokrenulo to kada smo osetili da Predmet postaje složeniji i povećava se broj dokumenata. I kada se radi o tome da neka dokumenta želi da koristi Odbrana ili Tužilaštvo, a stvar je već tako komplikovana, rok za proveru svega ovoga se smanjuje. Mislim da nije ono šta nas brine kako su se stvari odvijale u prošlosti, nego kako će se odvijati ubuduće. I možda bi u ovom trenutku stav Tužilaštva bio... Ja se slažem sa gospodinom Vasićem u tom smislu da je saradnja do sada bila jako dobra između Tužilaštva i Odbrane... Mislim da nije bilo puno problema, bar kad je reč o obelodanjivanju. U ovom trenutku dok dokumentacija ne preraste u ogroman problem, u

smislu brojeva, možda bi bilo dobro da mi sada, odnosno kasnije, proanaliziramo ovaj rok od 48 sati.

SUDIJA PARKER: O kakvom to roku od 48 sati vi govorite?

TUŽILAC SMITH: Ja mislim da je to bio rok koji je predlagao gospodin Moore, bar kad je reč o vojnim dokumentima.

SUDIJA PARKER: Ima jedno proceduralno uputstvo od Pretresnog veća koje govori o 24 sata. Da li je to sada preraslo u 48 sati?

TUŽILAC SMITH: Pa ja mislim da je gospodin Moore ...

SUDIJA PARKER: Da, on je pokušavao da to svede na 24 sata.

TUŽILAC SMITH: Da. Ukoliko bude novih problema kada je reč o dokumentima, trebalo bi o tome da porazgovaramo. A što se tiče Pravila 68, mi smo svesni svojih obaveza da obelodanimo sve šta otkrijemo. Što se tiče sledećeg problema, bio je jedan slučaj, odnosno kada smo razgovarali sa Odbranom kada je grobnica na Ovčari otkrivena od strane međunarodne zajednice i mislim da ćemo mi sada da uradimo ono šta je tražio gospodin Vasić, da ćemo da podnesemo dokumenta. Mislim da ćemo to da uradimo ove nedelje.

SUDIJA PARKER: Ja sam shvatio gospodina Moorea da je bilo nekih pitanja oko kojih ste se usmeno dogovorili i mislim da je na ovo ukazao i gospodin Vasić. Ali gospodin Moore je mislio da ima mesta, odnosno da postoji šansa da se dogovorite o još jednom ili dva pitanja. I možda biste na to mogli prvenstveno da se osvrnete kao na prioritetno pitanje. Čini se da će onda moći da se postigne jedan formalni sporazum o novim činjenicama o kojima ćete se onda i zavanično formalno i pismeno složiti. Ja ću sada da zamolim obe strane da se ovim pozabave, s tim da se vidi da li mogu da se dogovore o ovim novim činjenicama i da to uđe u spis kao što je to urađeno sa prethodnim činjenicama o kojima ste se sporazumeli.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, time ćemo da se bavimo veoma intenzivno ove nedelje. To nam je prioritet.

SUDIJA PARKER: Da. Ali nemojte da zaboravite današnje reči gospodina Borovića "ne preintenzivno". Dakle, to je ono što se tiče dogovorenih činjenica. Sada što se tiče obelodanjivanja, mislim da su u argumentima i jedna i druga strana pobrkale neke stvari. Jasno je da Tužilaštvo ima obavezu obelodanjivanja, kako po Pravilu 66, tako i po Pravilu 68. To su različite obaveze kada je reč o obelodanjivanju. Prva od njih je ključna i mora na vreme, odnosno dovoljno rano da se obelodani, jer se radi o dokumentaciji koja iznosi argumente navoda Tužilaštva na koje se oni oslanjaju. Što se tiče Pravila 68, tu se radi o dokumentaciji i o drugom materijalu koji može da bude relevantan Odbrani, a to su informacije do kojih dođe Tužilaštvo i oni treba da budu sigurni da je Odbrana imala priliku da pregleda sav materijal koji možda može da bude oslobođajuće prirode, jer im je

to potrebno u njihovom radu. Ova obaveza obelodanjivanja postoji i u određeno vreme imaće je i Odbrana kada dođe vreme da oni podnesu svoj podnesak Odbrane, mada mi još nismo došli u tu fazu. Sasvim nezavisno od ovoga, po režimu elektronske obrade dokumenata u suđenju da bi se omogućilo uopšte da ovaj sistem funkcioniše, i jedna i druga strana imaju određene rokove kada je reč o dokumentima koje nameravaju da koriste bilo u glavnom ispitivanju ili u unakrsnom ispitivanju. Dakle, strane imaju obavezu da obaveste Sekretarijat (Registry) da će da koristi neki dokument, tako da bi oni to mogli da ubace u sistem, kako bi se i suprotnoj strani dalo obaveštenje o tome da će da bude korišćen taj dokument. Postoje slučajevi kada neka strana shvati da će morati da koristi neki dokument tek onda kada čuje glavno ispitivanje. Kad se, recimo, u glavnom ispitivanju pokrene neko novo pitanje ili recimo, kada svedok u unakrsnom ispitivanju iznese nešto novo, onda ona strana koja je pozvala svedoka, u ovom slučaju to je Tužilaštvo, a kasnije će to da bude Odbrana, znači, jedna će strana možda u unakrsnom ispitivanju želeti da svedoku predloži neki dokument. Sve ovo podleže proceduralnim uputstvima koja važe za elektronsku obradu dokumenata i ovde je reč o roku od 24 sata za obaveštavanje suprotne strane. Naravno, kada je reč o nekom pravom iznenađenju, to nije moguće, ali će Pretresno veće budno da prati da li je to zaista opravdano iznenađenje ili ne, kada je reč o poštovanju ovog roka od 24 sata. Uzimajući u obzir argumente koje su iznele strane u ovom trenutku, Pretresno veće za sada ne namerava da promeni praksu koja je važila do sada o tome da treba da postoji rok od barem 24 sata. To za sada ostaje na snazi, taj rok. Ali to je jedno praktično pravilo koje nema veći značaj u suđenju. Ukoliko se kasnije ispostavi da ovo pravilo više nije dovoljno praktično zbog, recimo, količine dokumenata i materijala koji se koristi tokom svedočenja svedoka, onda će možda Pretresno veće da proširi i izmeni ovo pravilo i da produži rok, recimo, na 48 sati. Ja znam da neka Pretresna veća daju i duži rok. Ali u ovom trenutku mi ćemo i dalje da se pridržavamo roka od 24 sata i budno da pratimo da li je to adekvatno u praksi kao što se to do sada činilo. Dakle, reč je o ljubaznosti prema drugoj strani i o praktičnosti, a ne o nekim igrama. Prema tome, dobro je ukoliko možete drugoj strani i drugim zastupnicima Odbrane ili zastupnicima Tužilaštva da date obaveštenje i mogućnost da znaju šta se spremaju, šta sledi, tako da oni mogu da se pripreme, da vide da li možda postoji neka sumnja u autentičnost kojom ste trebali da se pozabavite već do sada ukoliko se taj dokument nalazio na spisku po Pravilima 65 ili 66, ali ne na spisku po Pravilu 68. Takođe reč je o tome da se omoguće praktični uslovi za rad i razumni uslovi za rad, jer naravno, ne želite da vaše kolege rade celu noć, da u toku 24 sata nemaju šanse da se odmore, jer ste im vi dostavili prekasno neki spisak od 500 dokumenata. Dakle, jedno je pitanje formalnog obelodanjivanja, a druga stvar je ovaj jedan praktični režim za suđenje koje će se glatko odvijati u vezi sa čim morate da date razumno obaveštenje drugoj strani da bi se oni na najbolji mogući način pripremili. Dakle, uz ove reči, ja još jednom ponavljam da ćemo da ostanemo pri onom roku od 24 sata i ukoliko se to pokaže nepraktičnim i nekorisnim ubuduće, onda ćemo da damo novi nalog. Odbrana i Tužilaštvo u međuvremenu će da se pozabave dogovorenim činjenicama i formalnim postupkom za dogовор. Hvala na ovome. Pošto smo rešili ova pitanja, sada možemo da uvedemo svedoka. Hvala.

TUŽILAC SMITH: Hvala časni Sude. Mislim da svi imamo isti problem. Transkript je trenutno zamrznut. Mislim da je i Odbrana to uočila.

SUDIJA PARKER: Da. Vreme se zaustavilo.

TUŽILAC SMITH: Evo, sada su mi rekli, ukoliko otvorite preko *E-courta*, onda će transkript da proradi.

SUDIJA PARKER: Neko može time da se pozabavi dok se ja bavim drugim stvarima. Mi ne možemo to da uradimo. Dobar dan gospodine. Molim vas da uzmete ovaj papir koji vam daje sudski poslužitelj i da sada glasno pročitate ovu izjavu.

SVEDOK DODAJ: Svečano izjavljujem da ču govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, sedite. Gospodin Smith će vam sada postaviti nekoliko pitanja. Izvolite, gospodine Smith.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan gospodine. Molim vas da nam kažete svoje puno ime i prezime i kada ste rođeni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ime mi je Hajdar Dodaj, i rođen sam 21. devetog 1991. godine, sam rođen.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, prilično ste mladi, ali ne verujem da ste baš toliko mladi.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 1972. godine sam rođen. Oprostite, molim vas.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, nažalost, pitanja koja ču vam postavljati biće sve teža i teža, znajte to. Dakle, vi ste živeli u jednom selu u Hrvatskoj tokom svog detinjstva. Da li je to tačno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ali rođeni ste na Kosovu i albanske ste nacionalnosti?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U Hrvatskoj ste se školovali, da li je to tačno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste napunili 19 godina da li ste služili vojni rok?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisam odslužio do kraja.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste počeli da služite vojni rok u JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 18. trećeg 1991. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A gde?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Petrovac na Mlavi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je to u Srbiji?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamoliću vas da sudijama kažete u kojoj ste jedinici prošli obuku i koju vrstu obuke?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bio sam raspoređen u Drugo odeljenje, Druga četa, Oklopno-mehanizovana jedinica i pretežno smo tu.... tu sam obuku i završio u oklopnom transporteru. Bio sam nišandžija topa "BVP-a". Inače ta kasarna gdje sam služio vojsku bila je Oklopno-mehanizovana jedinica gdje smo dužili tenkove i transportere.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Obuku ste prošli u Petrovcu na Mlavi i u jedno trenutku ste odlučili da svojevoljno napustite JNA, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. Nakon tri mjeseca služenja vojnog roka sam pobegao iz kasarne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zbog čega ste odlučili da pobegnete iz kasarne? Ja prepostavljam da je to bilo obavezno, da ste morali normalno da nastavite obuku tamo, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Je. Pa iz jednog razloga što sam smatrao da to nije ta vojska za koju su meni govorili da je to Jugoslovenska narodna armija i da su svi ljudi u toj vojsci, kako bih vam rekao, da su svi... da svi imaju prava jednaka. Međutim, ja sam skužio da to nije ta vojska za koju su meni govorili i zato sam odlučio pobjeći. Jednostavno nisam htjeo služiti srpskoj vojsci tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada bih vam postavio par pitanja s tim u vezi. Zbog čega vi niste verovali da je to i dalje Jugoslovenska narodna armija? Kakva je razlika bila između onoga šta ste vi ranije o njoj mislili i onoga šta ste lično doživeli tamo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pazite. Već se iz Slovenije povukla vojska i dešavale su se po Hrvatskoj, ovoga, da su... Ma ne znam kako bih vam... U suštini u Jugoslovenskoj narodnoj armiji tamo u Petrovcu na Mlavi su vam već mobilisali rezerviste i kako bi dolazili rezervisti tamo... Međutim, oni nisu imali... Neki su nosili kape, neki su imali petokrake, neki su imali zastavu Jugoslavije, a neki su imali kokarde na glavama. I onda sam odlučio jednostavno pobjeći i zbog same situacije u Hrvatskoj što se dešavalo da su iz pojedinih mjesta Jugoslovenska narodna armija povlačila ih nekih djelova gradova u Hrvatskoj i zato sam odlučio pobjeći odatle, jer sam smatrao da nije to ta vojska za koju sam ja dao zakletvu da će braniti cijelokupnost Jugoslavije i tako. Čim se ona povukla iz Slovenije to više nije bila ta zakletva koju sam ja dao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da to više nije bila ta vojska u kojoj ste vi položili zakletvu, da li time želite da kažete da se nacionalni sastav, odnosno nacionalna pripadnost vojnika u vojsci promenila?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da je ovo sugestivno pitanje mog uvažnog kolege, pogotovo imajući u vidu prethodni odgovor svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ovo je na granici, jer se svedoku postavlja pitanje o jednom konkretnom aspektu, ali se svedoku u isto vreme ne sugerije odgovor koji bi trebalo da da. Ali ja razumem da ste vi osjetljivi što se toga tiče, pa zbog toga i kažem da je pitanje na granici. Ja... Vi gospodine Smith možete da postavite ovo pitanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala, ja će to pitanje u svakom slučaju da postavim na malo drugačiji način. Gospodine, vi ste rekli da više ne želite da služite u srpskoj vojsci. Šta ste time želeli da kažete?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa htio sam reći s time da nas je bilo možda nekih petnaestak ljudi iz Hrvatske. A čim su došli rezervisti u kasarnu, daleko veći broj se povećao što se tiče srpske nacionalnosti koji su služili... bili rezervisti ti. I onda sam smatrao... Ma jednostavno sam smatrao da nemam šta tražiti tu. Jer pazite, svako jutro smo imali držanje političkih govora od strane komandanta kasarne. Da li se u Hrvatskoj formira ustaška vojska, da je na vlast došao ustaški režim i takve stvari su nam govorili. A da će Jugoslovenska narodna armija opstati bez obzira što u Hrvatskoj žele ovu drugu vojsku imati i takve stvari.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da je broj Srba porastao, odnosno da je sve veći broj rezervista dolazilo u kasarne. Recite nam sada da li je tu bilo rezervista drugih nacionalnih pripadnosti koji su dolazili u kasarnu tokom tih tri meseca koja ste vi tamo proveli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste pobegli iz kasarne, odnosno da ste napustili kasarnu. Gde ste otišli? Da li možete ukratko da nam kažete?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Iz Petrovca sam pobegao prema Požarevcu. Išli smo pješke ja i Lorenc Duhanaj nekih 40 kilometara. I onda smo sjeli na vlak i krenuli smo prema Zemunu. Međutim, u Zemunu smo došli negdje pred jutro i tada je konduktor koji je radio u tom vlaku otišao u željezničku stanicu i prijavio nas civilnoj policiji kao da dvoje vojnika bježe iz vojske. I u tom vremenu je došla civilna policija. Sjećam se automobil je bio "Zastava 101". I tako da su prišli prema meni i pitali su me... tražili su mi vojnu knjižicu i dozvolu da smijem biti u gradu. Ja sam im rekao da nemam ni vojne knjižice ni dozvole i ništa nemam kod sebe. I onda me je policajac pitao: "Šta si ti? Dezerter? Bježiš iz Jugoslovenske narodne armije". Pa rekao sam mu da bježim. I onda me je pitao: "Gdje ideš?" Rekao sam mu da idem kući prema Zagrebu. I u tom momentu mi je govorio: "Šta? Ideš u Tuđmanovu vojsku tamo", i stavio mi lisice oko ruku. Ubacio nas je u to vozilo i odvezli su nas u policijsku stanicu u Zemunu, mene i Lorenca. Tamo smo bili svega jedno četiri sata u pritvoru i onda je došla vojna policija, s time da nas je onda preuzeila vojna policija i prebacili su nas do Topčidera. Tamo smo dali jednu izjavu, kuda smo krenuli, zašto bježimo. Iz Topčidera su nas prebacili u Požarevac i iz Požarevca

u Petrovac na Mlavi nazad gdje sam i bio. I tu sam dobio 60 dana vojničkog zatvora, pritvora. S time da su mi rekli da će dobiti 21 dan produženja vojnog roka zbog toga. Međutim, ja sam dobio malo više od 21 dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Mislim da u zapisnik nije ušlo ime osobe s kojom ste otišli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Inače ta osoba se zove Lorenc Duhanaj.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste dobili 60 dana vojničkog pritvora. Koliko ste bili pritvoreni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 35 dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas recite sudijama zbog čega niste izdržali svih 60 dana pritvora?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa nisam iz jednog razloga, što su nas poslali na teren. Iz moje kasarne jedna grupa... Mislim jedna jedinica, ta Druga mehanizovana jedinica, mi smo prebačeni prema Bogojevu i bili smo raspoređeni na jednom terenu kod Bjelog Brda kraj Osijeka.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je neko rekao zbog čega ste tamo poslati?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, nisu. Rekli su nam samo da idemo na teren, ali nisu nam rekli zbog čega smo tamo raspoređeni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako ste otišli do Bjelog Brda? Da li ste sa sobom nosili opremu ili ne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nosili smo samo lako naoružanje i borbene rančeve. A tamo... Dakle, mi smo bili stacionirani u Bogojevu. Tamo smo zadužili streljivo, bojevu municiju i od Bogojeva smo prebačeni preko bogojevskog mosta do Bjelog Brda. Kada bi došli u Bjelo Brdo, tamo smo bili zamjena jedne jedinice. Mislim... ne znam odakle je ta jedinica bila, ali znam da su oni imali tenkove, višeraketne bacače i samohotke i "BVP" je bio, borbeno vozilo, pješadijsko "BVP". I tu smo mi bili stacionirani mislim dva ili tri tjedna, ne mogu točno reći koliko smo bili dugo. Ali ti tenkovi i transporteri i ti višeraketni bacači bili su tamo stacionirani da bi gađali Dalj i Erdut i Sarvaš.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam koliko je otprilike pripadnika vaše jedinice otišlo iz Petrovca za Bjelo Brdo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da nas je bilo neđe oko 40. Ne mogu sad točno... Da li 40... Ma mislim da je 40 ljudi bilo. Toliko nas je stalo u autobus.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kakvu je ulogu vaša jedinica tamo dobila?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa uloga nam je bila ta što su neki nišandije tenkova, oni su bili u tenkovima i gađali su prema Sarvašu i Dalju, a mi koji smo bili pješadija, mi bi donosili njima municiju i davali bi stražu oko tog djela gdje smo bili stacionirani. Ovi koji su bili tenkisti, oni su bili u tenkovima raspoređeni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, bilo bi dobro ako biste mogli sporije da govorite kako bi imena mesta koja spominjete mogla da uđu u zapisnik. Rekli ste da je jedno mesto na koje ste otvarali vatru bilo Dalj. A kako se zvalo drugo mesto?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Erdut. Sarvaš.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Tokom perioda koji ste tamo proveli koliko često je otvarana vatra na ova mesta?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pretežno smo pucali po noći, kada bi mrak padaoo, sumrak i to. Ali svako veče bi se pucalo. Daleko od toga da se nije pucalo, jer su tamo bili stacionirani ovi višeraketni bacači. Oni bi... često su po mraku pucali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je rečeno, odnosno da li ste znali na šta ste otvarali vatru? Vi ste rekli da su to bila sela, ali šta ste u tim selima gađali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pazite, oficiri su govorili da je tamo jedan broj ustaša stacioniran i da mi to moramo uništiti. Ali mi nismo tamo vidjeli nikoga. Sela su se vidjela, ali nismo ljude vidjeli tamo, da nekog ima. Jesu li to civili ili nisu, ali bitno je da se otvarala vatra prema tim selima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li je nekad uzvraćena vatra iz tih sela?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Prema našim položajima tih dana dok sam ja bio tamo niti jedanput nije uzvraćena vatra sa hrvatske strane.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste mogli da vidite da li je neka šteta prouzrokovana u tim selima i da li je tamo bilo žrtava?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: To nisam video. Ali ono, vatra se vidjela, pogotovo kada je mrak onda vidite kako gori sve tamo. A da sam video mrtve ljude, nisam video.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste na tom položaju ostali dve, tri nedelje. Gde ste posle otišli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nakon toga sam vraćen nazad u Perovac na Mlavi s tim da sam ponovo zatvoren dok nisu dovezli jednog rezervistu u tu kasarnu i ubacili ga kod nas u pritvor. Onda sam tražio da odem kod svog kapetana i zamolio sam ga da nas pusti sa zatvora, mene i Zlatka, što nam je on to i napravio. Onda nas je vratio nazad u spavaone gdje smo i bili. I nakon 10 dana, ne mogu sad točno reći koliko je dana prošlo, izabrani smo nas 15 vojnika... Međutim onda mi je rekao, kapetan mi je rekao da će mi dati još jednu šansu da pobegnem, jer je rekao da imam volju za bježat. I onda smo izabrani nas 15 vojnika i došli su autobusi po nas i rekli su nam da idemo na dopunu jedinice u Smederevu. Međutim, mi smo došli do Požarevca, tamo smo još nekolicinu vojnika kupili i prebačeni smo do Sremske Mirovice. Tamo smo formirali jednu jedinicu, gdje smo zadužili tenkove, transporter, municiju i tu smo bili stacionirani oko tri dana. Poslje toga smo prebačeni... Mislim, išli smo sa tenkovima i transporterima sve do Šida. U Šidu smo isto bili tu neđe oko dva dana. Poslje dva dana smo prebačeni do Negoslavaca.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Molim vas da tu stanete na trenutak. Kažete da ste otišli u Sremsku Mitrovicu i kažete da ste zadužili tenkove, transportere i municiju i tako dalje. Recite nam koliko je otprilike tenkova vaša jedinica zadužila?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da smo zadužili neđe šest, sedam, pet, sad... Ali znam da su bili tenkovi "T-55" i "T-84". Neđe oko sedam transportera smo zadužili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da govorite malo sporije. Koliko ste transportera zadužili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ne znam sada baš da li je bilo pet ili šest, ali neđe tu između pet i šest transportera smo zadužili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Za one koji ne znaju šta je to tenk "T-55" i "T-84", molim vas da objasnite kakva se vrsta municije koristi za gađanje iz tih tenkova?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa na primer, tenk "T-55", on je stariji model tenka i ima kalibar 100 milimetara, dok je "T-84" moderniji tenk i ima kalibar cijevi 120 milimetara.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je na oklopnim vozilima koje je vaša jedinica zadužila bilo neko naoružanja koje je bilo montirano i ako jeste kakvo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Inače tenk ima mitraljez gore, mitraljez se zove "PAT", mislim da je "PAT". I jedan i drugi su imali gore mitraljeze svoje i čak ima i "PKT" pokraj cevi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Ne govorim o tenkovima, ja sam vas pitao za oklopne transportere, za oklopna vozila da li su imali neko montirano oružje?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa imaju. Imaju top od 20 milimetara, isto ima "PKT" i gore su rakete "Maljutke" (9M14 Malutka).

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste takođe u Sremskoj Mitrovici dobili i lako naoružanje ili ste ga doneli sa sobom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim, lako naoružanje smo mi imali iz kasarne, a tamo smo samo municiju dobili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su vam u Sremskoj Mitrovici rekli kakav će da bude vaš zadatak?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa u Sremskoj Mitrovici su nas postrojili i onda nam je jedan oficir vojni, mislim da je bio potpukovnik, on je govorio kao, "drugovi vojnici idete u rat prema Vukovaru, vi znate da mi nemamo ništa protiv hrvatskog naroda, ali idemo u Vukovar da uništimo oko 20.000 ustaša".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta ste vi pomislili kada ste to čuli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja sam znao da to nije istina. Mislim, ja osobno sam znao da to nije istina i da uopće ima ustaša u Vukovaru. Mislim, ne znam za Vukovar. To ne mogu reći, ali u samoj Hrvatskoj znao sam da nema ustaša tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kad kažete "ustaša" na koga mislite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim na hrvatsku stranu. Ne znam kako bih vam to ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li mislite na hrvatske borce?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa na hrvatske borce, da. Mislim Jugoslovenska narodna armija svakog čovjeka koga su vidjeli oni su govorili da je ustaša, bez obzira da li su to bili policajci ili su to bili gardisti ili su to bili civili. Mislim, za njih su svi oni bili ustaše.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste pre nego što ste stigli u Negoslavce da ste se zaustavljadi u Šidu. Zgog čega ste se tamo zaustavljadi i šta ste tamo radili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa tamo smo čekali naredbu da dalje krenemo prema položajima. Čekali smo samo trenutak kada će nam reći da krećemo dalje. Malo smo se i odmorili tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Otprilike kada ste stigli u Negoslavce?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da je to bilo krajem osmog ili početkom devetog mjeseca. Početkom devetog mjeseca 1991. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste se zaustavili u Negoslavcima ili ste nastavili dalje, vaša jedinica?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne. Stali smo malo u Negoslavcima. Jedno sat vremena smo bili tamo. Sat ili dva. Tako. I kad smo prolazili pored Negoslavaca onda je gore visila srpska zastava, a ne jugoslovenska zastava. Tamo je bilo isto dosta druge vojske. Tu su bili stacionirani. Vidio sam i tenkove koji su tamo bili stacionirani u Negoslavcima. Čak mi se činilo da su tamo imali i komandu svoje Jugoslovenske narodne armije u Negoslavcima, da su odande i davali neka upustva.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A zašto ste mislili, kad ste tamo stigli, da je JNA imala tamo komandu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bila vam je jedna kuća gdje su pretežno bili oficiri svi unutra i pukovnici... pukovnikci, potpukovnici, majori, kapetani, jer s nama je išao kapetan, pa je ušao u tu kuću unutra, na neke dogovore su ga zvali. Šta su pričali ja to ne znam, ali dan posle toga smo onda krenuli prema Dubravi, prema tom... To je jedno predgrađe iza Vukovara tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da je tamo bilo i drugih vojnika za koje ste vi mislili da su tamo bili smešteni. Na koga mislite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa po izgledu bili su rezervisti. Bilo je tu i rezervista i dragovoljaca njihovih. Ti "Bjeli orlovi" što su imali bjele trake oko sebe, bili su ljudi u šarenim uniformama koji su imali kokarde na glavama. Bilo je ljudi koji su bili obučeni kao i mi vojska. Bili su Srbi koji su bili tamo iz tog mjesta. Isto su bili obučeni kao vojska. Neki su imali na glavama... neki su nosili petokrake, neki su nosili zastavu jugoslovensku, neki su imali kokarde na glavi i tako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste nam da ste onda otišli u Dubravu posle Negoslavaca. Šta ste tamo radili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa tamo smo bili... Mislim da smo tamo jednu noć prespavali i čekali smo naredbu da idemo na položaj. Malo smo se odmorili i tako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste dobili naređenje da preselite položaj, odnosno da se preselite na položaj?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, rekli su nam da idemo na položaj, da idemo preseći put između Vukovara i Vinkovaca, Vukovar - Vinkovci, Vinkovci - Vukovar.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Osim te naredbe da presečete put između ta dva grada, da li ste dobili neka druga opšta naređenja u tom smislu kakva bi trebalo da bude uloga vaše jedinice dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mi smo samo dobili tu naredbu da presečemo taj put da ne bi ustaše bježale iz Vukovara prema Vinkovcima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da nas podsetite koliko je ljudi bilo u vašoj jedinici?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Između 70 i 80. Tako je bilo... 85 ljudi ili 80, ali točnu brojku ne mogu vam reći. Ali znam da je bilo.... Mislim, u toj Dubravi je bilo mnogo više vojnika, ali ja govorim za svoju tu jedinicu s kojom sam poslan iz Sremske Mitrovice prema Negoslavcima i dalje. A tamo smo zatekli veći broj vojnika.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je samo vaša jedinica koja je formirana u Sremskoj Mitrovici otišla na tu lokaciju da preseče put ili je bilo pripadnika drugih jedinica koje su vam se pridružile na ovom zadatku?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Bili su rezervisti da nam se ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete "rezervisti", pripadnici rezervnih snaga, da li mislite na ljude koji su mobilisani u JNA ili na neke druge?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da su to bili ljudi koji su mobilisani iz redova Jugoslovenske narodne armije. Ali svi ti ljudi su bili iz Srbije došli prema Vukovaru.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ta grupa koja je bila pored vaših položaja kakvu su odeću nosili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa vojničku ovu uniformu, "SMB" ovu. Mislim, istu su uniformu imali kao i ja.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, molim da sada pokažemo dokazni predmet broj 165.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, to je karta i ja bih želeo da vi sada pokažete na njoj lokaciju gde se vaša jedinica u to vreme nalazila. Molim vas da se to uveliča otprilike za dva puta. Mislim da će to da bude dovoljno. Gospodine, gledajući na kartu koja se sada nalazi pred vama da li vidite neka sela koja su bila blizu vaših položaja?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa vidi se Bogdanovac. To je ta cesta prema Vukovaru gdje smo mi presjekli put. Vidi se Lužac tu sa lijeve strane.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da stavite jedan kružić na mesto gde se nalazila vaša jedinica?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Otprilike ovde smo bili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Imamo jedan tehnički problem. Mislim da ćemo na to da se vratimo kasnije. Gospodine, vratićemo se kasnije na tu kartu. Da li je vaša jedinica bila smeštena između ta dva sela u pokušaju da se preseće put između Vukovara i Vinkovaca?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A jedinica koja je bila tamo razmeštena da li je ona imala otprilike šest tenkova, šest oklopnih transporterata i otprilike oko 70 do 80 ljudi?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sad ne znam točno koliko je njih bilo, ali znam da je bilo dosta. Isto su imali transportere, isto su imali tenkove. Ali točan broj vojske ne znam koliko je, jer mi nismo imali baš ono, kontakta s njima previše.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pomenuli ste da su ispred vas, ispred vaših položaja bili i rezervisti. Da li su oni bili bliže Vukovaru ili dalje?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisu oni bili ispred nas. Oni su bili pokraj nas prema Vukovaru, bliže su oni bili Vukovaru nego mi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da kažete Pretresnom veću kolika je bila ta grupa ljudi, koliko je brojala ljudi?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa može se reći da je brojala neđe između 60 i 70 ljudi. Tako, hajde da uzmemos taj broj. Pazite, teško je reći njihov broj koliko ih je bilo zato što je to... uzduž su oni bili. Teško je reći koliko su oni... koliko je njih bilo ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate da li su ti rezervisti bili Srbi ili Hrvati? Koje su oni bili nacionalnosti?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da su bili svi Srbi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste stigli na te položaje, mislim da je to bilo početkom septembra, tako ste bar svedočili, šta se događalo u Vukovaru u to vreme?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Prije nego što smo mi bili samo stacionirani na tom položaju, mi smo dobili naredbu da otvorimo vatru iz svih mogućih sredstava, prije nego što smo zauzeli uopće taj položaj, što smo presjekli taj put. I tu smo, pa ja vjerujem, neđe oko sat, sat i po vremena smo pucali. Ispred nas su bili kukuruzi. Sa desne strane su kuće bile. Vidio se i grad s desne strane. Tu smo otvorili vatru. Poslje sat i po vremena smo stali sa vatrom i onda smo ukopali tenkove. Dobili smo naredbu da ukopamo tenkove, da se iskopaju rovovi i transporteri su bili onako ukopani isto u zemlju. Pa naredbu smo... Eto, presjekli smo taj put da ne bi slučajno ustaše bježale iz Vukovara prema Vinkovcima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U kom pravcu je pucala jedinica iz svih raspoloživih oruđa?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pucalo se prema gradu, prema Vukovaru, prema Bogdanovcima se pucalo. Ispred nas se isto pucalo. Iz tih pravaca... Prema tim pravcima se pucalo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste dobili ili da li ste upoznati sa nekim uputstvima u pogledu toga kuda tačno, na koje lokacije tačno treba da pucate?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je bilo nekih drugih borbi ili da li se pucalo iz nekog drugog oružja po gradu sem ovih aktivnosti vaše jedinice kad ste tek stigli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisam razumio pitanje ovo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste kad ste tek stigli, vaša jedinica je dejstvovala iz svojih oružja. Da li je bilo i nekih drugih jedinica koje su u isto to vreme dejstvovalle iz svojih oruđa po Vukovaru ili oko Vukovara?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Vjerovatno je bilo kad su bili ti rezervisti. I oni su valjda otvarali vatru. Jer teško vam je čuti s koje se strane puca... Kad opali tenk onom granatom, onda teško možete čuti iz transporterera. Mi smo bili u transporterima kada je otvarana vatra prema tim položajima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I koliko ste dugo ostali na tim položajima? Koliko dana?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da sam ostao tu neće oko 24 dana, tako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I tokom ta 24 dana da li ste saznali nešto o položajima tih drugih jedinica u gradu ili oko Vukovara? Nekih drugih JNA jedinica.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bilo je drugih jedinica, za primer, u Negoslavcima su bili ukopani topovi, tenkovi isto. Višeraketni bacači su bili ukopani. Bilo je vojske, čak su onda posle došli... Srpski dobrovoljci su onda posle nas bili stacionirani u toj Dubravi isto. A sad vjerovatno... Pucalo se sa svih strana. Ja govorim, mislim znam za svoju jedinicu gdje sam ja bio 24 dana, nije bilo dana da se nije pucalo

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kad kažete da nije bilo nijednog dana da se nije dejstvovalo iz oružja, da li ste tu mislili na vašu jedinicu ili na druge jedinice koje ste sad spomenuli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Za našu jedinicu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I rekli ste da ste imali tenkove u vašoj jedinici, oklopne transporterere. Šta su oni tada radili? Da li se iz njih pucalo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda bi sad mogli da se osvrnemo na tenkove. Tokom 24 dana koliko ste vi tamo proveli, koliko se često iz njih pucalo, govorimo samo o tenkovima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pazite, pa nije bilo dana tamo kad se nije pucalo. I po danu, i po noći. Po noći se najviše pucalo. Jer velim evo, ispred nas su bili kukuruzi i onda bi poslje kad bi neki vjetar došao, sitnicu da su čuli, oni bi ipaljivali iz tenkova, iz transportera iz pješačkog oružja. Iz svih sredstava maltene se pucalo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete da se svakodnevno pucalo iz tenkova, da li možete da nam kažete koliko je otprilike granata ispaljeno iz tih pet do šest tenkova u toku dana? Koliko bi se ispalilo granata?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa kad bi računali dnevnu i noćnu paljbu, pa to je preko 100 granata ispaljeno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta je sa oklopnim transporterima? Da li se i iz njih svakodnevno pucalo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, pucalo se.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Tokom tog vremena, tokom ta 24 dana kakav je bio vaš zadatak? Šta ste vi konkretno radili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja sam bio u rovu. Velim, ja i Zlatko Zlogleđa, mi smo bili skupa u rovu. Mi smo isto dobili naredbu da ne bi slučajno ustaše trčale iz kukuruza prema nama, mada sam ja bio siguran da nas neće niko napasti. Nisam ni koristio, niti sam koji metak ispalio. Tih 24 dana nijedan metak nisam ispalio. Niti ja, niti Zlatko Zlogleđa. I dok bi ovi drugi vojnici išli tražiti municiju, ja i Zlatko nismo išli tražiti niti jedan metak i onda nas je pozvao kapetan i rekao nam je: "Kako to da vi ne trebate uopće municiju? Je l' vi pucate na nekoga? Šta radite u toj vojsci?". Onda sam mu ja odgovorio da ne vidim nikoga, na koga ću pucati kad nikog ne vidim. I onda je ...

TUŽILAC SMITH: Da vas zaustavim ovde. Mislim da gospodin Vasić želi nešto da kaže.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOVAT VASIĆ: Hvala kolega. Imam jednu intervenciju na transkript. Strana je 27, a red je 25. Kada je svedok govorio o pucanju, kada se čuje šuškanje. Ovde je ušlo "kada čuju dečije glasove", a o tome nije bilo govora, pa bih molio mog uvažnog kolegu da to raščisti sa svedokom ako je moguće.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Gospodine u transkriptu piše da ste spomenuli da su se čuli dečiji glasovi. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, ne. Šuškanje kukuruza.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I tokom tog perioda dok se pucalo iz tenkova i oklopnih transporteru, da li znate u kom pravcu su oni pucali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pucalo se prema vodotornju, za primer, prema gradu, prema mjestu Bogdanovcima. Ispred nas su bile neke kuće, mislim da je to čak taj

položaj Lužac, prema tim kućama. Ali pretežno su cijevi bile okrenute... prema gradu se pucalo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste dobili neka uputstva kako treba da usmerite vatru, na šta? Da li ste dobili neka konkretna uputstva od vašeg komandanta?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Što se tiče nišandžija i tenkova i oklopnih transporterata, da li znate da li su oni dobili neka uputstva o tome kako treba da usmere svoju vatru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa za primer, sa nišandžijama tenkistima imao sam imao prilike razgovarati sa tim dečkima. Oni su dobili naredbu da moraju cijev okrenuti prema tom mjestu i da kad dobiju naredbu da se vatra otvori, moraju otvoriti vatru. Iz transporterata isto koji su bili nišandžije na topu od 20 milimetara, oni su pucali po kućama. Nisu dobili ono, nikakve konkretne položaje da se tamo nalazi policija ili da se nalazi garda. Dobili su jednostavno da moraju pucati u tom pravcu i gotovo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste to saznali na osnovu razgovora koje ste vodili sa njima, sa nišandžijama?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I dok se otvarala vatra tokom tih 24 dana dok ste vi bili na položajima, šta su radili rezervisti, ti srpski rezervisti za koje ste rekli da su bili bliži Vukovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: I oni su pucali isto prema Vukovaru.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Te rezervne snage i vaša jedinica, da li su one uopšte komunicirale međusobno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bilo je, vojnici koji su bili srpske nacionalnosti koji su išli k njima, razgovarali su, družili se. Ja osobno nisam išao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sada želim da se osvrnem na to da li se vatra uzvraćala. Da li se pucalo na vaše položaje dok ste vi bili tamo tih 24 dana?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pazite, imate između 14. i 16. kad je JNA baš ono, malo žešće napadala Vukovar, to su tukli avionima. I sa našeg položaja se pucalo iz tenkova. Čulo se iz minobacača da pucaju. Cijeli grad je malte ne gorio. Onda su rekli da očekujemo žešći napad od strane ustaša i da moramo biti, onako, spremni. Međutim, sa njihove strane možda su došle tri, četiri granate. Jesu li to bile minobacačke granate od 60 milimetara, ja to ne znam. Eto, samo to... Nekad su otvarali vatru iz pješačkog naoružanja. Ali sve je to bilo sitno prema našoj snazi koju smo mi imali. I u tom momentu, taj dan su se predala tri civila. Išli su se predati vojsci. Nisu vjerovali rezervistima nego su tražili pomoći prema vojsci. Međutim, tu nije bilo nikakve... ili se predali rezervistima ili vojnicima, sve je to bilo isto. Kada su se predali nama, jedan je imao "kalashnikov", "rumunku", to je auomatska puška i ovi su ih pitali kao: "Kuda ste krenuli?". Oni su odgovorili da je u gradu nastao haos i da se jednostavno više ne može biti od silnih granata koje idu prema gradu i da je to nešto nevjerojatno i da su bježali prema vojsci da traže spas. Eto, to je to. Međutim, vojska bi ih svezala, svezali su im ruke

i ostavili su ih cijelu noć vani. Pored naših položaja je bio jedan šljivik, šljive su bile ovako i tu bi ih ostavili svezane cijelu noć. Ujutro su, kad sam ih ja video, osobno sam išao s njima razgovarati, rekao sam im: "Nemojte se bojati, evo, ja sam iz Bjelovara..." O, pardon. Ali, onako, malo su bili sretni. Međutim, kasnije su ih odvezli prema Negoslavcima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate koje su nacionalnosti bila ta tri civila?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisam ih pitao koje su nacionalnosti, ali vjerujem da su hrvatske nacionalnosti, jer kasnije kad sam prebjego čuo sam da su ih ubili.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, mislim da je ovo dobar trenutak za pauzu.

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Smith. Sada ćemo da napravimo pauzu, kako bi trake mogle da se promene i nastavićemo u 16.05. Hvala vam.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam časni Sude.

prevodioci: Mikrofon za tužioca, molim vas.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Gospodine, pre nego što smo otišli na pauzu, rekli ste da je između 14. i 16. septembra došlo do žestokog granatiranja od strane JNA i da je grad Vukovar bio u plamenu. Recite nam da li je u tom periodu grad bio napadnut i na neki drugi načina?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa nije bio napadnut. Mislim, granatiran je bio, ali taj dan je baš, ono, bilo najžešće.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste na tom položaju bili otprilike 24 dana. Zašto ste odatle otišli i šta ste onda uradili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa 24. devetog sam odlučio pobjeći sa još... pet vojnika nas je bilo, sa još četvoricom. Pa kako da vam kažem, ovaj Lorenc Duhanaj je inače blizu Marinaca jedno mjesto. I on nije mogao vjerovati da mi razaramo grad bez ikakvog razloga, samo zato što su nam rekli da tamo ima stacionirano negdje oko 20.000 ustaša, plaćenika, Kurda, Rumuna, Albanaci se tamo nalaze. I zato smo odlučili pobjeći. Pobjegli smo, mislim da je to negdje 12.00, podne je bilo. Došli smo do nekih civila tamo. Oni su nas prebacili do garde i garda nas je dalje prebacila do policijske uprave u Vukovaru. Tu smo bili, u podrum su nas metnuli. Pitali su odakle smo, ko smo, šta smo, provjerili su naše adrese koje smo im dali. Nakon toga su nas pustili. Kao neki pritvor je to bio valjda, uzmimo tako. Istoga dana Mupovci su zarobili tri vojnika iz tog istog položaja gdje smo mi bili. I oni su dovedeni u policijsku upravu. Mada su bili sretni kada su pobjegli iz vojske.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su izgledali srećno zato što su pobegli iz vojske ta trojica, ali par trenutaka ranije rekli ste da su zarobljeni. Znači, da li su ta trojica bili zarobljeni ili su pobegli? Šta je u pitanju?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Oni su zarobljeni, u stvari. Oni su bili zarobljeni, ali su bili sretni kao da su pobegli. Bili su sretni što su napustili JNA.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Želeo bih da nam sada kažete imena one četiri osobe koje su pobegle sa vama. Molim vas da polako izgovarate njihova imena i da nam kažete koje su nacionalnosti bili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zlogleda Zlatko. On je iz okolice Kostajnice, inače Hrvat je po nacionalnosti. Lorenc Duhanaj, okolica... Mislim da je iz Marinaca, blizu Vinkovaca, on je Albanac po nacionalnosti. Onda imate Hrkić Samir iz Zavidovića, kod Hrkića neko mjesto se zvalo. On je... Mislim da je musliman, Bosanac i Srećko Ravlja iz Visokoga, Hrvat po nacionalnosti. A ovu trojicu što su zarobili, Kuščević Petar, mislim da je Hrvat, tamo je oko Splita. I Hadžibegović Rašid, sad ne znam točno odakle je, iz kojeg mjesta, ali je iz Bosne i mislim da je i on Bosanac, musliman, ne znam i Kobaš Marko, mislim da je Kobaš Marko... Kobaš Marko, Brčko, Orašje, tamo s te strane. Mislim da je Hrvat on, sad

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Kada ste stigli u policijsku stanicu rekli ste da su vas stavili u podrum. Koliko dugo ste ostali tamo dok su oni proveravali vaše adrese?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa između tri ili pet dana, toliko smo bili. Između tri i pet dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da vas je policija pustila nekih tri do pet dana kasnije. Zašto ste vi pušteni na slobodu i o čemu ste vi sa policijom razgovarali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Poslje toga su oni htjeli da nas prebace prema Vinkovcima, jer znali su da sam ja iz tog mjesta, a ovi dečki su iz tih mjesta koja sam sad rekao i tražili su sva moguća sredstva da nas prebace prema Vinkovcima pošto smo vojnici JNA, pobegli, radi... Eto, tražili su moguće puteve, ali nije se moglo iz Vukovara izaći nikako više. I onda nam je načelnik policije rekao da mu je jako žao, ali da ne možemo izaći iz Vukovara, da je Vukovar opkoljen, da je pitanje vremena kada će pasti samo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi tada kada ste pušteni iz pritvora želeli da odete iz Vukovara?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ona zarobljena trojica, da li su i oni pušteni na slobodu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada su oni posle vas pušteni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa isti dan su i oni pušteni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da vam je neko iz policijske stanice rekao da nema načina da se izade iz Vukovara. Da li vam je on ponudio da nešto učini za vas?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa oni su tražili jednostavno taj put da nas prebace prema Vinkovcima. Nisu tražili ništa konkretno od nas... Šta mi želimo? Pitali su nas da li želimo da idemo ili da ostanemo. Mi smo svi tražili da idemo iz Vukovara, a i oni su bili toliko sigurni da će nas uspjeti prebaciti prema Vinkovcima, međutim nije se moglo nikako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ko je bio taj načelnik policije koji je razgovarao sa vama? Kako se on zvao?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Stipe Pole.

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith, mi smo sve zajedno čuli sedam imena, ali mi nije jasno koja četvorica su bila sa svedokom, a ko su ta druga trojica? Da li možete to da pojasnите?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da, časni Sude. Možete li nam reći kako su se zvala ta četiri vojnika JNA koja su pobegla s vama? Nabrojte samo njihova imena, molim vas?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zlatko, Lorenc, Srećko i Samir. Ne znam da li treba i njihova prezimena reći.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislim da je to u redu ...

SUDIJA PARKER: Hvala, to je dovoljno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ona druga trojica su oni koji su bili zarobljeni, da li je tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, vi ste izjavili da je načelnik policije rekao da ne možete da izadete iz Vukovara. Šta ste onda rešli da učinite? Šta se posle toga desilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa nakon toga smo... Evo, ja sam osobno tražio da se priključim policijskoj upravi, policiji, MUP-u, ja, Zlatko i Lorenc i vratili su nam ono oružje koje smo imali i koje smo poneli sa sobom. Dobili smo uniforme policijske uprave i bili smo tamo s njima u podrumu. Kasnije smo otišli na jedno drugo mjesto zbog sigurnosti, jer su svakodnevno granatirali policijsku upravu i oko policijske uprave i to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta je uradio Srećko? Da li je i on pošao sa vama?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Srećko, nije prošlo dugo vremena, on je ostao bez noge, jer je minobacačka granata pala u dvorište policijske zgrade i tako da je njemu preseklo nogu. Onda smo ga odnesli do bolnice i ostao je u bolnici sve vreme.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste tražili da se priključite policijskoj upravi. Šta ste očekivali da ćete tamo da radite? Šta ste mislili da će da bude vaš zadatak?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa nisam ja očekivao nikakve zadatke od njih, ali oni od nas malte ne nisu ni tražili da idemo na neke položaje gdje se puca, gdje smo izloženi baš toliko vatri, ali mada bili na prvoj liniji ili u sredini grada, isto je to bilo. Isto se granatiralo i sve. Eto, radi svoje osobne sigurnosti mi smo uzeli to oružje što smo ponesli sa sobom i tako. Nisu oni tražili neke striktne zadaće da dobijemo od njih, da moramo ići tamo, moramo vamo. Više smo to samovoljno prihvatali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Oni vam nisu dali nikakve konkretnе zadatke, ali da li su vam dali neke opšte zadatke, neka opšta zaduženja koja je trebalo da obavite ili ne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I šta ste vi od tog trenutka, pa nadalje radili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa poslje, zato što je policijska zgrada bila toliko granatirana, mi smo prebačeni, nas osmoro iz policije otišli smo u jedan drugi podrum prema Dunavu. Eto, tamo smo bili stacionirani. Kada bi pao mrak davali smo stražu da ne bi neko došao i bacio nam nešto u taj podrum. Nekada smo gledali vojsku preko Dunava kako tuku grad. Bili su tamo topovi se videli, tenkovi, višeraketni bacači. Većinom smo to pratili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A zašto vam je policija dala uniforme?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisu oni nama dali. Mi smo tražili sami da nam dadu. Pa ono od Jugoslovenske narodne armije, to smo skinuli, civilna odjela nisu imali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta ste vi uradili sa oružjem JNA koje ste imali dok ste bili na položajima kod Vukovara? Da li ste ga i dalje imali kada da ste se priključili policiji?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: To oružje sam imao i dalje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Do kog datuma ste ostali u Vukovaru, odnosno kada ste otišli iz Vukovara?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Kada sam izašao iz bolnice. Mislim da je to 20, 20. jedanaesti 1991. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da nam malo detaljnije opišete ta dva meseca koja ste proveli u policiji? Da nam objasnite koje su bile vaše dužnosti? Šta ste radili? Vi ste rekli da ste stražarili, čuvali stražu tamo gde ste boravili.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pazite, prvo što me je interesiralo kad sam pobegao iz Vukovara... iz Jugoslovenske narodne armije, da vidim gdje je stacionirano tih 20.000 ustaša unutra. Međutim, došo sam tamo, video sam policiju, video sam civile koji su imali neko oružje, ali sve je to... Nije to bila, kako bih vam rekao, neka organizirana vojska da se može oduprijeti onoj sili s kojom smo mi išli prema gradu. To me je najviše interesiralo da li ima crnokošuljaša ili ustaša za koje su nam stalno govorili u JNA. Nisam video nikoga. Video sam ljude da brane svoje kuće, svoje ulice, policiju. A zadatak moj, osobni moj zadatak što sam... Evo, nekada smo išli po tim trgovinama, uzimali bi te konzerve, vamo tamo nosili bi ovim civilima. A najteže bi bilo kad bi koju trgovinu otvorili, tada bi malte ne svi civili iz podruma izišli i došli ispred te trgovine...

Ljudi su bili gladni, žedni. Nije se moglo šetati po Vukovaru slobodno. Bojali su se granata. Na grad je padalo, ne jedna granata, nego na desetine, stotine granata je padalo. To sam vidoio i to je bio moj zadatak, eto. I velim, davali smo stražu tamo gdje sam bio okrenut prema Dunavu da ne bi slučajno vojska prešla Dunav i to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I da li je vojska prešla Dunav dok ste vi bili tamo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta biste vi uradili da je vojska prešla Dunav? Šta mislite da se od vas očekivalo da uradite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da oni pređu Dunav prema nama? Pa vjerovatno bi vatru otvorili prema njima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I koliko ste dugo ostali u policijskoj stanici?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U policijskoj stanici? Ne mogu sada sa sigurnošću reći. Mjesec, ili manje od mjeseca. Dva tjedna, tri tjedna. Ne znam koliko sam ostao. Ostao sam sve dok nismo... Pa ne znam. Ne mogu reći koliko sam bio. Da li sam bio 20 dana, 30. Ne mogu reći sa sigurnošću koliko sam bio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A onda koliko ste ostali na tom drugom mestu na koje ste prešli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 17. je maltene Vukovar pao. 17. smo se povukli. Mislim da smo se povukli u jedno sklonište gdje je bilo puno, puno civila, veliki broj civila. Neki su se ljudi uspjeli izvući iz Vukovara. Neki su ostali. Neki su pokušali neki proboj napraviti, međutim nisu uspjeli. Ja osobno i taj Lorenc... Mada je on kasnije stao na tu "paštetu", pa mu je petu razneslo, vratile smo ga u bolnicu i bio sam unutra u bolnici sve dok nije vojska došla.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste još uvek imali oružje kod sebe dok ste bili u policiji i da ste imali policijske uniforme. Koliko je još bilo ljudi u gradu sa oružjem, a koje ste vi videli tokom ta dva meseca koliko ste proveli u gradu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja ovo što sam vidoio, vidoio sam policiju i neke gradiste koji bi dolazili po hranu u policiju. To sam vidoio. A inače, uniformu sam ja skinuo poslje 20, 30 dana, jer onda sam našao civilku. Bila je zamazana. Pazite, ne možete biti u jednoj uniformi mjesec dana. Kasnije je policijska uprava izgorila cijela. Ostali su samo zidovi. Sve što je bilo unura izgorilo je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste znali druge Hrvate koji su branili Vukovar dok ste se vi tamo nalazili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne razumem... Oprostite, ne razumem pitanje da li sam znao druge Hrvate?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste znali da li je bilo drugih Hrvata, bez obzira da li ste vi njih poznavali ili ne, a da li ste bili upoznati sa tim da je bilo drugih Hrvata koji su branili grad dok ste vi bili tamo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Bilo je, da. Branili su ljudi svoj grad. Ko ga ne bi branio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I na osnovu onoga šta ste vi videli tokom ta dva meseca, koliko je otrprilike bilo ljudi koje ste vi videli da brane grad?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mogu reći za policijsku upravu koliko ih je bilo. Pa mogu reći da ih je bilo neđe oko stotinak, a koji su bili... što sam ja vidoio. Sad da li ih je bilo više ili nije, ja to ne mogu reći.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste videli da li su oni upotrebljavali neko oružje osim pušaka i lakog naoružanja? Šta su oni koristili u odbrani grada?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Policija je imala samo lako naoružanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta je sa tenkovima i minobacačima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tenkove nisu imali. Jednom je, ne znam, iz nekog djela grada, valjda su... Vojska je ostavila tenkove, pa jedan vojnik koji je bio vozač tenka on je išao po taj tenk. Dovozao ga je tu negdje do neke radione, nešto nije bilo s njim u redu. Pokušavali su ga ospesobiti, ali nebrzo je granata vojna pala tamo, tako da su i ti mehaničari poginuli unutra i prema tome, tu je i ostao. Čak mislim da su ispalili dvije, tri granate koje su bili u tom tenku. Velim, onda su ga pokušali ospesobiti. Nešto nije bilo s njim u redu. Ne znam je li falilo gorivo, ali znam da nešto nije bilo u redu s tim ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta je sa minobacačima? Da li su oni korišćeni za odbranu grada?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ja minobacače nisam vidoio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste otrprilike stigli u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da je to 18. Sad ne mogu sa sigurnošću reći. Mislim da je 18. Znam da sam prespavao jednu ili dvije noći. Ne znam ni sam koliko više.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada bih želeo da porazgovaramo o onom danu kada ste otišli iz vukovarske bolnice. Vi ste tamo ostali prethodne noći. Da li možete da nam kažete šta se desilo sledećeg dana, 20?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa 20... Pazite, dan prije toga su nam govorili ko želi ići za Zagreb, može ići za Zagreb. Čak mislim, ali ne mogu sa sigurnošću reći, da je bilo popisa ljudi koji žele ići za Zagreb, koji žele ići za Beograd, ko želi ostati, mogo je ostati. Međutim, 20. nam je naređeno da moramo izaći iz bolnice van. U tom momentu djecu, žene i starije su odvojili na jednu stranu. Nas su postrojili ispred bolnice u jednom redu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vam je naredio da izađete iz bolnice?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sad... Iz bolnice van su nam rekli ljudi koji su radili u bolnici da im je tako naređeno da moraju izaći van.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A gde ste se nalazili, u kom delu bolnice kada su vam to rekli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bio sam dolje u podrumu. Pa bio sam bliže ovamo prema izlaznim vratim iz bolnice. Ustvari da, u podrumu sam bio. U podrumu bolnice. Najprije smo mi izlazili koji nismo kao ranjeni. Onda su posle ranjenike izveli van.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta se desilo kad ste izašli iz bolnice, kad ste izašli napolje?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tu su nas postrojili, kako sam vam rekao i onda je došao... Ispred bolnice je stajao major Šljivančanin koji je rekao kao da ko bude da... Predstavio se da je major Šljivančanin, da nikome neće ništa faliti, da je Jugoslovenska narodna armija oslobođila grad i da je od danas Vukovar slobodan grad i naredio je gardi, beogradskoj gardi da nas pretresu. Tu su nam uzeli sve što se moglo uzeti od ljudi. Posebno meni nisu imali šta uzeti. Imao sam jedan sat i taj sat su mi uzeli. Kad su pretresli ljude, osobno je rekao: "Idemo drugovi vojnici, nećemo biti s njima tu do sutra". Međutim, autobusi su već čekali vani, tako da su naredili da svi izađemo u autobuse. Jedan po jedan je išao unutra. Svi bi morali sjediti u autobusima. Ja sam bio u predzadnjem autobusu i Zlatko Zlogleđa je bio u predzadnjem autobusu i Kuščević Petar je bio isto u predzadnjem autobusu i Hrkić Samir je bio u predzadnjem autobusu. Osobno sam sjedio sa čovjekom koji se zvao Horvat. Bio je policajac u Vukovaru. Inače je rodom iz Vinkovaca. I on mi je rekao sam da mi nikad Zagreb nećemo vidjeti. Autobusi su krenuli do vukovarske vojarne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Samo da vas zaustavim na trenutak i da vam postavim nekoliko pitanja o tome kako ste izašli iz bolnice. Rekli ste da se major Šljivančanin predstavio. Da li ste znali za njegovo ime pre tog dana?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da je 19. pregovarala doktorica Vesna Bosanac, jer vojska je zašla u bolnicu već 18. 18. se više nije moglo ni izaći ni ući u bolnicu. Sad ne znam u koje vrijeme su oni točno došli. Ali pregovarala je... Pazite, unutra u bolnici dan prije je zašao oficir JNA sa kamerom i najprije je cijelu bolnicu izunutra snimio. I normalna stvar, oni su zašli unutra, bio je major Šljivančanin, bio je isto unutra sa doktoricom Vesnom Bosanac je hodao kroz taj hodnik i tako sam ga vidi unutra. Dok su sve to snimili, onda su izašli van. I onda kasnije, ne znam, mislim da su i 20. stajali vani iz međunarodne zajednice. Sjećam se, gospodin jedan je imao mindušu. Bio je u onome bjelom obućen. Hlače je imao poderane. Međutim, oni nisu imali nikakvog pristupa tamo unutra previše, u bolnicu. Stajali su pokraj bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da vas ponovo zaustavim na trenutak. Kada ste vi prvi put videli majora Šljivančanina? Koji je to bio datum?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da je 19.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I kad ste otišli iz Vukovara i kad ste se vratili u Hrvatsku, da li ste nekada videli majora Šljivančanina na bilo kom mestu, na bilo koji način?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Na televiziji je bio često.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U kom kontekstu se on pojavljivao na televiziji? Uz kakve reportaže?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Dok sam bio u srpskom zatvoru, onda su ga prikazivali kao heroja koji je oslobođio grad. Dok ga je hrvatska strana prikazivala kao zločinca koji je izvršio zločin nad Vukovarom. U tom kontekstu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Takođe ste spomeuli da su vas vojnici beogradske garde pretresli. Kako ste znali da su oni bili vojnici beogradske garde i kako su bili obučeni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa imali su šarene pancirke, šljemove i uniforma im je bila šarena. A inače samo da vam kažem, u vukovarskoj bolnici su bili vodnik i dva vojnika koja su bila ranjena i tamo su bili unutra u bolnici. Lječili su ih doktori iz vukovarske bolnice. Čak su pregovarali sa komandantom Rašetom, mislim da se Rašeta zvao, pošto je bio u Zagrebu, da prestane vojska granatirati Vukovar. Međutim, kasnije kada je vojska došla do bolnice, onda su oni stajali pred izlaznim vratima iz bolnice i pokazivali prstom i pokazivali ljudi koji su ih kao maltretirali. A niko ih taknuo nije, jer su imali... imali su čuvara pokraj bolnice... pokraj svojih vrata ispred sobe. Tako šta su ovi jeli, to su i oni jeli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su vas ukrcali u autobus. Koliko je bilo autobusa ispred bolnice?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sad ne znam je l' ih bilo šest, a znam da sam ja bio u predzadnjem autobusu, da je jedan autobus iza mene bio. Da li je bilo pet ili šest, sad ne mogu 100 posto reći, ali znam da sam ja bio u predzadnjem autobusu.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Jedna ispravka, odnosno dodatak na transkript. Svedok je na strani 44 nakon što je opisivao, red 4., uniforme kakve su imali pripadnici Gardijske brigade, opisao i rekao da su tu bili u bolnici jedan vodnik i dva vojnika, a iza toga ide ovaj tekst, a te tri reči nisu ušle u zapisnik. Posle toga ide: "*They were wounded inside the hospital*" o vodniku i dva vojnika kako je svedok objasnio, koji su bili u bolnici.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Smith, hoćete li ovo da razrešite, molim vas.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine, vi ste rekli... Izvinite, prvo, gde su krenuli autobusi?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Prema vojarni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I šta se desilo u kasarni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pazite, kada smo mi zašli u autobuse, to su bili civilni autobusi, vojnik JNA je stajao ispred nas, bio je naoružan. Šofer autobusa je isto imao oružje. Imali su automatske puške sa preklopnim kundakom i došli smo u vukovarsku vojarnu. Tamo su autobusi stali. Zašao je kapetan u moj autobus, gdje sam ja bio. Pročitao je neka imena od nekih ljudi koji su bili unutra. U stvari, ti koji su bili unutra, ti ljudi su izašli van. Kako bi ko izašao van, bio bi tamo istučen, premlaćivan.

Tukli su ih kundacima, držalicama. Kružili su oko autobusa, vikali su, psovali su nam mater ustašku... "Htjeli ste svoju državu, gdje vam je sada Evropa, gdje vam je sada Tuđman", i takve stvari su govorili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je otprilike bilo prozvano ljudi iz vašeg autobusa?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da je neće oko 10 ljudi pročitano, blizu 10, hajde uzmimo tako. Ne mogu sa sigurnošću reći, jer pazite, u onom strahu i onoj panici baš ne možete sve dobro ni čuti. Samo znam da ih je izašlo neće petoro vani, petoro ili šestoro, to je bila cifra.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I rekli ste da je kapetan ušao i prozvao ta imena. Da li možete da opišete tu uniformu koju je nosio kapetan?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa uniforma Jugoslovenske narodne armije, "SMB" uniforma. Bio je šlang čovjek. Nije bio sad baš da je bio ono... Tamnoplut je bio malo u licu i to. A znam da su htjeli ovi četnici koji su bili tamo zaći u autobus, on im je naredio da izađu vani iz autobusa i to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je bio visok, koje boje mu je bila kosa i koliko je otprilike imao godina taj kapetan?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Crnu kosu je imao. A koliko je imao godina... A visok je možda metar i 80, metar i 75, metar i 80 je imao. Po kilaži je možda imao nekih 90 kila, tako, 80, 90... 80, 95... 90 kila, tako, tu negdje. A sad, tamna put je bila na licu. A koliko je imao godina, ne mogu reći. A neće tu 35 do 45, tako je nešto imao. Mogao je imati.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su ljude iz autobusa pretukli. Ko ih je pretukao?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa sad u dvorištu vojarne bilo je ljudi koji su bili u šarenim uniformama, imali su... bili su i u vojnim uniformama, bili su i ljudi koji su nosili bjele trake, bili su Teritorijalna odbrana ta njihova. Bili su ljudi koji su nosili kokarde na glavama, na kapama svojim. Ne znam, bilo je dosta vojnika.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko otprilike vojnika ste vi videli u kasarni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mogu reći da sam ih video osobno preko 50. Sad koliko je točno bilo, ne znam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste videli koliko je ljudi učestvovalo u premlaćivanju ovih ljudi koji su izašli iz autobusa?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa jednog čovjeka bi tukli njih četvorica, jer pazite, tamo pred vukovarskom bolnicom vam je bio parkiran tenk, pa su bili transporteri, pa su bili vojni kamioni. Pretežno bilo je dosta vojnika u krugu bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mi sada diskutujemo šta se desilo u kasarni. Vi sada kažete da je bio tenk ipred bolnice. A kakva su vozila bila u kasarni kad ste vi tamo stigli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa isto su bili... Tenkovi su bili u krugu vojarne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Spomenuli ste da su neki od vojnika bili iz Teritorijalne odbrane. Takođe ste rekli da su neki vojnici imali kokarde na kapama. A rekli ste da je bilo i vojnika u šarenim maskirnim uniformama, kao i da su imali vojne uniforme. Da li možete da nam kažete kojim su grupama ovi drugi vojnici pripadali, sem ovih koji su pripadali Teritorijalnoj odbrani? Ukoliko znate, kojih je još grupa bilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja znam ovi što su imali kokarde na kapama da su bili četnici. Imate "Bjele orlove" isto koji imaju kokarde, samo što imaju trake ove bjele. Imate rezerviste koji imaju Jugoslovensku narodnu uniformu, imate redovnu vojsku. Razlika između redovne vojske i rezervista su godine. Svi su oni bili u tom krugu unutra.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da mislite da je tamo bilo otprilike 50 vojnika. Otprilike koliko je njih pripadalo redovnoj vojsci JNA u kasarni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Kasarna je... Ne mogu vam to 100 posto reći. Moglo je samo biti više od 50 vojnika. Koliko je pripadalo jugoslovenskoj vojsci... Samo znam da je nas vojnik JNA čuvao u autobusu cijelo vrijeme.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da kažete koliko je minimalno bilo redovne vojske JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Stvarno ne mogu... Možda je bilo 10 vojnika, da li više od 10, da li manje od 10. Ne, ne mogu reći taj broj, jer ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A šta je sa pripadnicima Teritorijalne odbrane? Da li i za njih isto važi? Da li vam je teško da odredite i njihov broj?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Meni je to teško reći koliko je sad bilo ljudi jedne vrste vojske i druge.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću kakva je vladala atmosfera dok ste vi bili u autobusu dok su ove ljude tukli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sa ove naše strane u autobusu to je bilo grozno za gledat, jer smo svi mi znali da će to i nas čekati kada te ljude tuku. A ovaj Horvat što je sjedio do mene, čovjek, on je u tom momentu izvadio jadan svoju sliku, svoje žene i dvoje djece i osobno mi je rekao kao: "Nikada ih više ja neću vidjeti". Ja sam u tom momentu rekao: "Pa nemojte se brinuti. Pa vidjećemo mi, otići ćemo doma". I onda je rekao: "Pa je l' ti vidiš šta oni rade od ovih ljudi što izlaze vani". A sa njihove strane... Oni su bili veseli što su zarobili toliko ustaša. Bili su veseli što mogu tući te ljude, a da im niko nije rekao zbog čega ih tuku i zašto ih tuku. Imao sam osjećaj... Oni su bili, kakvi divljaci, pa to ne možete usporediti kako su te ljude tukli kada su izlazili vani. Udarali su ih nogama, kundacima. Kad bi čovjek pao dole, lupili bi ga nogom u glavu i te stvari. Nešto strašno za vidjeti. Nama su uperili puške u autobuse. "Sve ćemo vas pobiti. Nema vam više spasa", i takve stvari su govorili. Nama nije bilo svejedno. Mi smo svi bili uplašeni tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko dugo je vaš autobus bio u kasarni JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa između sat i dva sata, tako... Sat, dva sata. A meni se činilo kao da sam dvije godine tamo bio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste tada imali sat?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ja kažem otprilike. Otrprilike jedan do dva sata. Sad koliko smo bili, više ili manje, to... Teško je to ocjeniti.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I šta se onda desilo kada ste izašli iz kasarne? Da li možete da objasnite kako ste otišli i gde?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Posle toga su autobusi nastavili voziti prema Ovčari, prema poljoprivredom... štale. Ne znam šta su tamo bili, hangari. I kad smo došli na to mjesto, išli su ti vojnici za nama. Neki su išli ispred nas da nas dočekaju ljepo tamo. I onda bi, kako god bi koji autobus stao, otvorili su vrata, naredili su da ljudi izlaze van. Kod vrata tih hangara i autobusa tu bi ljepo sa jedne strane stajali 15, sa druge 15 i oni bi morali prolaziti po sredini. Ovi bi ih tukli, trgali im ruke, odvukli su ih do... Neki nisu mogli čak ni hodati. Dok je došlo vrijeme do mog autobusa, isto su tako ljudi morali izlaziti van. Kuščević Petar je izašao prvi. Jedan ga je četnik lupio sa držalicom po glavi. On je pao dolje i rekao je: "Nemojte mene, mene su kao ustaše zarobile. Ja sam vojnik JNA". Bilzu tog autobusa je stajao jedan kapetan. Mislim da je to čak taj kapetan bio koji je čitao imena iz autobusa. Digli su ga gore. On ga je privukao k sebi i rekao: "Ima li još koji vojnik tu s vama". Tako da je pokazao na mene, Zlatka i Krkića. I nas su odvojili na stranu. Pored tog hangara su bila dva oficira JNA. Sad da li su bili potpukovnici, osobno su nas oni zvali da dodemo tamo blizu i onda su nas ispitivali odakle smo, tko smo, šta smo. I rekao je oficir: "Kako to da nema nijednog Srbina među vama?". I pokazao mi je rukom: "Vidite ova polja ovdje, tu se moj sin borio prsa u prsa sa ustašama. Vidjet ćemo mi ko je zarobljen od strane ustaša. Vi ste deserteri. Vi ste bježali iz JNA". Tu smo mi govorili, kao nismo bježali i da su nas zarobili. I gledali smo kako tuku ove ljudi. Sjećam se jednoga točno je rekao pojmenice, zvao je ovoga. Pitao je: "Ivane, šta si ti, Srbin ili Hrvat?". Imao je zamotanu ruku. Ovaj jadan nije znao šta bi odgovorio. Onda ga je lupio po toj ruci. Pa pazite, to je bilo premlaćivanje, da to... jedan veliki užas, haos. I dok nisu sve autobuse ispraznili, onda je jedan vojnik ili rezervista popeo se gore. Pored tog hangara je bio bager jedan, rovokopač žute boje. Popeo se gore, upalio ga je i ostavio da radi. Međutim, u tom momentu dolazi oficir Jugoslovenske vojske sa vozilom, Puch se zove. Imao je osobnog šofera. Izašao je van, došao je do hangara, otvorio vrata, pogledao je i nešto je razgovarao sa tim ljudima, sa tom vojskom i došao je do nas i naredio nam da zađemo u to vozilo. Nas četvorica je zašlo unutra. Onda su nas prebacili do Negoslavaca. U Negoslavcima ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zaustaviću vas ovde na trenutak. Hvala na ovome. Molim vas da sudijama ponovo kažete koja su bila ta četvorica koja su ušla u vozilo sa oficirom JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zlogleđa Zlatko, Kuščević Petar, Hrkić Samir i ja.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je tačno da se kaže da ste se vi borili u redovima JNA u Vukovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisam vas razumio. Oprostite molim vas, nisam vas razumio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vas četvorica ste prvo bitno bili u jedinicama JNA u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zašto mislite da ste vi izabrani da uđete u to vozilo i da vas nisu stavili u taj hangar? Da li znate zašto?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa zbog toga što je Kuščević Petar rekao kao da su nas ustaše zarobile. Tu smo se mi uspjeli spasiti.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vratimo se sad na trenutak kada ste tek stigli kod hangara. Zapravo koliko je autobusa, uključujući i autobus u kom ste vi bili, tamo došlo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sad, da li je došlo pet ili šest, ali znam da sam ja bio u predzadnjem autobusu i da sam gledao kad su ispraznjivali ovaj drugi autobus. Ne mogu... Pa mislim, sad ne mogu... Da li je bilo pet ili šest. Ne znam točno koliko je bilo. Između pet i šest. Hajde da uzmemo tu cifru.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da kada ste otišli iz bolnice da je u autobusu bio jedan vojnik JNA koji je stražario. Šta se sa njim dogodilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa on je isto došao do Ovčare s nama. Poslje je izašao iz autobusa i posle šta je bilo s njim, ja ne znam. Ali tamo je bio u krugu ispred hangara.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Otprilike koliko ste dugo ostali u hangarima od trenutka kada ste stigli autobusima, do trenutka kada ste otišli sa oficirom JNA tim vozilom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa sad između sata i dva sata. Tako je nešto bilo. Znam da taj dan je baš bio ljep, sučan dan.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Čini mi se da ste to možda već i rekli u dosadašnjem svedočenju, ali ponovo ću da vas zamolim da kažete sudijama koliko je ljudi učestvovalo u prebijanju ljudi koji su izlazili iz autobusa?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Taj špalir se... Bilo je tridesetak ljudi, 15 s jedne i 15 s druge strane. Mislim da je bilo tako negde oko tridesetak ljudi. Mada vrtila se viša cifra okolo tih autobusa, jer sjećam se točno kad bi mi razgovarali s tim potpukovnicima, oficirima JNA, sjećam se da je došao jedan četnik i pitao ga je da je jedan Srbin dole u hangaru koji ništa nije kriv i tražio je od njega da ga pusti iz hangara van, jer ga on osobno zna. I ovaj mu je dao odobrenje kao da može ići po njega i otišao je i izvukli su van tog čovjeka.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate kojoj su grupi, odnosno grupama pripadali ti ljudi koju su tukli zarobljenike dok su ovi izlazili iz autobusa? Pomenuli ste četnike, pominjali ste Teritorijalnu odbranu, rezerviste, redovnu vojsku. Dakle, da li vi znate kojoj grupi su ti ljudi pripadali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Bili su... Kad su ih zvali imencima, mislim da su to bili ljudi iz Vukovara. Mada je tamo bilo, velim, bilo ih je... i rezervisti koji su bili. A ovi što su tukli, može se reći da su to bili domaći ljudi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da je tamo bilo rezervista takođe. Šta su oni nosili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa uniformu JNA.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Izjavili ste da je otprilike 30 osoba učestvovalo u tom premlaćivanju, ali da je tu bilo još nekih drugih osoba. Recite nam koliko je ukupno ljudi tu bilo prisutno dok su ovi ljudi bili prebijani? Znači, ukupan broj ljudi i onih koji su tukli i onih koji nisu tukli druge ljude?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa teško je sad reći baš točan broj. Imate ih koji su bili iza autobusa, ispred autobusa. Teško je to moći u tom momentu odrediti, ali bilo ih je dosta. Bilo ih je dosta. Bilo ih je više od 50.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada ču vas zamoliti da kažete sudijama kakva je atmosfera vladala u trenutku kada ste vi došli tamo ispred hangara, a dok su ove ljudi tukli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ovde sa naše strane vladao je jedan veliki strah. Sa njihove strane, oni su bili sretni što mogu tući tako ljude, sretni su što su oslobodili Vukovar. Sretni su bili što su... Bili su sretni, eto. Bjesni su bili na kao ustaše. Takva je atmosfera vladala.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su vas ispitivala dvojica potpukovnika JNA, da su to možda bili potpukovnici. Zamoliću vas da nam opišete kako su oni bili obučeni? Otprilike koje su starosti bili, koje visine i kakve građe su bili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Visine su bili, eto, moje visine. Uniforme su bile "SMB". Imali su vjetrovku vojnu maslinasto zelene boje. Prosjedi su bili onako malo. Kratko su bili... Kosu su imali kraću. Uredni su bili, čisti. Koliko su bili stari? Pa prešli su 40 godina... Prešli su po mom nekom sudu ovako. Ali velim, znam da su imali veliku funkciju tamo. Kad je taj četnik tražio da se osloboди taj čovjek, a oni su dali odobrenje. Kako su tog jednoga mogli osloboediti, tako su mogli spasiti sve te ljudе tamo unutra koji su bili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kakve su građe njih dvojica bili? Da li su bili mršavi?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Jači malo, puniji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da su otprilike bili iste visine kao i vi, ali mi ne znamo koliko ste vi visoki, posebno pošto sada sedite. Koliko ste vi visoki?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne znam točno svoju visinu, ali imali su neđe oko metar i 70, tako se može reći. Metar i 70 su imali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe ste izjavili, zapravo sam ja zaboravio šta ste vi rekli. Rekli ste da je tamo bio da li neki bager, da li nešto, neko vozilo koje je bilo

uključeno, koje je radilo. Da li možete tačno da nam kažete šta je to bilo i da nam opišete?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja ga znam... "ICB" se zove, sad ne znam kako da vam... Imao je ispred sebe korpu onu. Inače se kaže rovokopač. Odzada je imao onu ruku što kopa, grabi, kanale i to. Žute boje, s gumenim kotačima i jednaka su sva četiri kotača, iste veličine su. Kabinu je imao i to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li postoji nekakav deo te mašinerije u prednjem delu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U prednjem ima korpu onu gdje tovari zemlju. Šljunak se tovari, pjesak se tovari s tom korpom. Mislim da ta korpa iznosi čak dva kubika. Dva kubika šodera može stati unutra.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste to vozili ranije pomenuli, ali čini mi se da ste rekli žuti buldožer. Dakle, da li ste vi videli da je ono negde otišlo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, nisam vido. Vido sam samo da je skočio vojnik i da ga je upalio i da je radilo tamo u mjestu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Čini mi se da sam vas ja prekinuo u tom trenutku kada ste vi počeli da govorite o tome kako vas je ovaj oficir JNA odvezao u Negoslavce. Da li je to tačno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da sada sudijama kažete šta se desilo kada ste pošli za Negoslavce? Gde ste tačno otišli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa došli smo do jedne kuće u Negoslavcima. Prilikom izlaska iz tog vozila svezali su nam oči, svezali su nam ruke i došli smo dolje do podruma. U podrum smo zašli. Tamo je bila jedna klupa, mislim daska jedna. Tu smo sjeli. Unutra sam čuo da je bilo još civila unutra koji su bili zatvoreni. Bio je jedan policajac iz Varaždina, koji je bio ranjen. Ležao je na nosilima. Vojnici Jugoslovenske narodne armije su nas čuvali unitra. Jedan je bio čak iz Čačka, drugi je bio iz Karlovca. Za ove ostale ne znam odakle su bili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Otprilike koliko vas je vojnika JNA čuvalo? Koliko njih je stražarilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U smjenama bi dolazili, trojica, četvorica. Nekad su bili trojica, nekad bi bili četvorica.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste vi vremena ostali u toj kući u Negoslavcima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam bio dvije noći ili tri noći, sad točno ne znam koliko dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste čuli da je unutra bilo zatvoreno još civila? Da li ste vi u bilo kojem trenutku videli u toj kući nekog drugog osim vas četvorice i vojnika JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa dolazili bi ljudi. Četnici bi dolazili dolje. Sjećam se da su baš tog Varaždinca tukli. Jedan ga je ispitivao: "Šta si ti tražio iz Varaždina ovdje u Vukovaru?". On bi jadan rekao da su ga poslali. Izvadio je nož i toliko ga je tukao po oku, dok nije nož od automatske puške pukao, tako da mu je sve ovo razbio. Ja mislim da od tada... Ne znam da li je taj čovjek uopće živ, ali ako je živ, mislim da on na to oko više ni ne vidi. A ove civile bi vojnici JNA tukli. Pustili bi muziku i onda bi s njima plesali i udarali bi ih čizmama po nogama. I odvezeni su iz tog podruma prije nego što smo mi otišli odande. Kud su ih odvezli, šta su s njima radili, ne znam. A u Negoslavcima iz tog podruma su nas ispitivali oficiri Jugoslovenske narodne armije, bezbednjaci su inače u vojski. Pitali su nas kako to da su nas ustaše zarobile. A onda je taj Pero Kuščević rekao da su njih dvojicu zarobili, njega i Hrkića Samira, mada je Hrkić Samir pobegao samnom, a da smo ja i Zlatko pobegli. Tako da su nas unutra malo jače ispitivali i tukli su nas unutra. Posle toga smo prebačeni prema Topčideru. U kasarni u Topčideru smo stacionirani bili tamo 14 dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Samo trenutak. Kažete da su tog Varaždinca tukli, da su tukli i druge ljude. Otrilike koliko ste vi ljudi u toj kući videli kako ih tuku?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da ih je bilo oko 20, civila. I to su pretežno bili stariji ljudi. Nisu to bili mlađa generacija. Preko 40. Nijedan nije bio ispod 40 godina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da sudijama objasnite kakva su bila ta batinanja? Da li su bila žestoka ili nisu? Da li su bila jačeg ili slabijeg intenziteta?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne znam kako bih to opisao, ali znam kad ona vojnička čizma nekog lupi po nozi da nije to baš tako slab udarac i slabija bol. To su jači bolovi. Bilo je ljudi koji su kleknuli jadnici dolje. Ovi bi ih ponovo dizali i udarali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da su vojnici JNA tukli. Da li znate kojoj su jedinici pripadali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne znam kojoj su jedinici pripadali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate na kojoj udaljenosti se ova kuća nalazila od komande za koju ste mislili da je u Negoslavcima kada ste privi put stigli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne bih... Imate u Negoslavcima jednu trgovinu. Sjećam se trgovine te. I sad ta trgovina... Kuća je bila bliže prema gradu Vukovaru, hajde uzmimo tu soluciju, ne prema... Ne znam kako bih vam... Ali znam trgovina je bila tamo. I velim, to dok smo bili u Negoslavcima, neđe oko 6.00, 6.00, 7.00 je bila smjena vojnika, onda bi došao jedan taj vojnik iz Čačka i rekao je nama i svojim kolegama bi rekao: "Znate šta ima novo? Na Ovčari su naši četnici ubili oko 600 ustaša". S time da smo mi ostali... čudili smo se da su ubili toliko ljudi. I Zlatko je rekao: "To su valjda svi ovi ljudi što su bili u autobusu da su ih potukli".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da je taj vojnik iz Čačka rekao svojim saborcima šta se desilo. Da li je taj vojnik ili ta osoba nosila neku uniformu i ako jeste, kakvu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nosila je uniformu Jugoslovenske narodne armije. To je bio redovni vojnik. Mislim čak da je martovska klasa. Bilo je to po klasama u vojski, martovska klasa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zbog čega to mislite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pitao je on nas u kojim smo kasarni bili, kada smo otišli u vojsku. Onda je on rekao da smo kao generacija, ono, martovska klasa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate koje su nacionalnosti bili civili koje ste videli da tuku?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim da su bili Hrvati, jer su im psovali mater ustašku, pa onda po tome sam skužio da su Hrvati bili.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste posle nekoliko dana koje ste proveli u ovoj kući, odvedeni na Topčider. Gde se nalazi Topčider?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Topčider je inače u Srbiju. To je inače velika kasarna. Blizu Zemuna, mislim da je тамо.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vas je тамо odveo? Kako ste тамо stigli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Odande su nas prebacili sa vojnom maricom. Vojni policajci su nas preuzezeli i prebacili su nas do Topčidera sa vojnom maricom.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da nas podsetite ko je još sa vama odveden u Topčider?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zlatko Zlogleđa, Kuščević Petar i Hrkić Samir.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste odvedeni u Topčider i da ste тамо ostali otprilike 14 dana. Molim vas da nam ukratko objasnite šta se тамо dešavalо?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa u Topčideru je pakao bio. Tamo su nas ispitivali vojnici. "Koliko smo mi Srba ubili? Koliko smo Srba zaklali? Zašto ste vi pobegli iz Jugoslovenske vojske?" Tukli su nas. Meni su osobno тамо strgana sva rebra, mislim rebra su mi strgana на desnoј strani, kralježnica mi je uništena, ruku su mi strgali. U tih 14 dana, ne znam, to se ne može opisati kakva su to premlaćivanja bila. Padali smo i u nesvijest. Pogotovo ovog Zlatka Zlogleđu, njega su toliko istukli da sam ga ja morao nositi u veće, jer više nije mogao ni hodati čovjek. Tukli su nas obični vojnici Jugoslovenske narodne armije, koji su bili redovni vojnici vojske. Dolazili bi i rezervisti unutra.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste otprilike puta bili prebijeni u tom periodu od 14 dana?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Svaki dan.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi dali neku izjavu nekom od tih ljudi u Topčideru, a u vezi s tim šta ste radili u Vukovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, bio je, mislim da je po činu bio vodnik, ja sad ne znam. Jer pazite, meni je to bilo drugi put da sam došao u Topčider, pošto sam bježao ja iz kasarne, pa su me тамо dovezli, pa sam тамо jednu izjavu dao u Topčideru. I sad kad

su skužili da sam ja drugi put tamo, to je bilo još gore po mene. Ispitivali su nas šta smo radili tamo. Kakvu smo zadaću imali u Vukovaru, zašto ste bježali... "Mislite da će Hrvatska biti država?" Zašto ste išli u Tuđmanovu vojsku i takve stvari su nas pitali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislio sam da kad ste prvi put pobegli iz kasarne da ste otišli za Zemun. Da li sam vas pogrešno razumeo? Da li ste vi zapravo otišli za Topčider?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pazite, kasarna se nalazi blizu Zemuna, Topčider. A velim, to je drugi put da sam ja došao u Topčider, kad sam bježao iz kasarne u Petrovcu i sad kada sam iz Vukovara bježao. A inače se nalazi to blizu Zemuna tamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada ste se drugi put našli u Topčideru da li ste davali neku izjavu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, istom tom vodniku što me je prvi put ispitivao morao sam dati drugu. Slučajnost je bila da istoj osobi dajem iskaz.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li je druga izjava bila istinita u odnosu na ono šta ste radili u Vukovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa nije bila istinita. Rekao sam da sam pobegao... Da sam zarobljen, a pobegao sam, za primjer. Nisam govorio istinu, jer sam se bojao radi svoje sigurnosti. Uplašio sam se da me ne bi neko ubio tamo ili šta ja znam šta da mi se desi, pa sam pokušao da se izvučem na sve moguće načine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gde ste otišli posle Topčidera?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Posle Topčidera sam prebačen u Vojni istražni zatvor u Beogradu?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate otprilike kog je to datuma bilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne znam. Mislim... Sjećam se da sam Novu godinu dočekao u zatvoru. Sad ne mogu točno reći koji je datum bio

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste ostali u Vojno istražnom zatvoru u Beogradu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Oko sedam meseci samo ostao, jer u tom Vojnom istražnom zatvoru sam osuđen na pet godina zatvora.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam ukratko za šta ste osuđeni?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Osuđen sam zbog deserterstva iz JNA, krađe naoružanja JNA, rušenje Ustava SFRJ i oružana pobuna. I kada su sve te kazne spojili, onda su mi skinuli godinu dana i ostalo je četiri godine, pošto nikada prije, za vrijeme one stare Jugoslavije nikad nisam bio osuđivan, niti sam imao posla sa zakonom.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate kada ste pušteni iz zatvora, kog datuma?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa neđe oko 20. jedanaestog 1993. godine, 1993. godine sam pušten.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, odslužili ste otprilike dve godine od te zatvorske kazne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I kad su vas pustili, da li ste se vratili u Hrvatsku?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste se lečili zbog onih premlaćivanja kojima ste bili izloženi u Topčideru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ležao sam u Institutu za medicinsko istraživanje u Zagrebu, oko tri tjedna sam bio u bolnici, s tim da su mi slikali sve ovo. Ustanovili su da su mi rebra slomljena, ruku su mi slikali. Ruka mi je isto napuknuta tu. Ne znam, neki živac su mi našli, da sam imao lakši potres mozga i to. Mislim nisu ni oni dobro napravili tu istragu, jer 2000. godine sam imao tešku operaciju, jedva sam se živ izvukao. Popucali su mi kapilari na plućima, zgrušala se krv i voda. Sad poslje kad se vratim doma, idem na operaciju koljena oba dva. Neka kiselina se povećala. Otiču mi zglobovi donji i to, zahvaljujući Jugoslovenskoj narodnoj armiji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, da se vratimo unazad. Vi ste rekli da ste izdržali sedam meseci u Istražnom vojnem zatvoru u Beogradu. A gde ste izdržali preostali deo kazne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa onda sam iz Vojnog istražnog zatvora prebačen u Centralni zatvor Srbije. Tu sam bio jedno vreme. Poslje toga sam prebačen u Valjevo, KP Dom Valjevo. Tamo sam odležao ostatak i odatle sam pušten.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Gospodine, zamoliću vas sada da pogledate nekoliko dokumenata koja ćete da videte na kompjuterskom ekranu. Prvi je dokazni predmet broj 103, a to je karta istočne Hrvatske. Ovo nije dokazni predmet broj 103, ali možemo i na ovoj karti da pogledamo, pa onda da predemo na dokazni predmet broj 103. Molim da se uveliča nekoliko puta. Gospodine, ovo je dokazni predmet broj 156. Da li prepoznajete ovu kartu na ekranu pred vama?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Prepoznajem. Bogdanovci, Vukovar, Lužac, sve to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sad će vam dati olovku i molim vas da stavite krug oko Bogdanovaca i jedan kružić oko Lušca?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I otprilike označite položaje na kojima se nalazila vaša jedinica onih 24 dana do kada ste bili sa JNA? Otprilike to područje.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, molim da se ovo uvede u spis.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 233.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim dokazni predmet broj 103, i molim da se to uveliča za jedan put. Hvala. Molim vas sada malo ulevo. U redu. Gospodine, da li vidite ovu kartu pred sobom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Vidim, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste rekli kad ste prvi put stigli u Hrvatsku sa JNA da ste otišli u mesto pored Osijeka koje se zove Bijelo Brdo. Ta lokacija se ne vidi na ovoj karti, ali vi ste svedočili o tome kako ta jedinica gde ste vi bili otvarala vatru na nekoliko sela. Molim vas da li možete sada da zaokružite ta sela na koja ste vi pucali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (svetok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Vi ste zaokružili Erdut, Dalj i Sarvaš. Bijelo Brdo se ne vidi na ovoj karti, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, ne možete ništa da zaokružite... ni otprilike?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa sad tu neće treba biti Bogojevski most. Ne znam točno gdje je taj most. Iz pravca Vojvodine to je. Mislim da bi Bijelo Brdo moglo biti tu neće. Ovdje ovo, uzmimo tako. Sad ne mogu točno reći gdje je, ali otprilike... Ali sada je li tu ili nije, ne znam.

TUŽILAC SMITH: Hvala. Časni Sude, molim vas da se ovo usvoji.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 234.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas dokazni predmet broj 170. To je fotografija broj 11. Gospodine, da li prepoznajete ovu fotografiju?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta je prikazano na fotografiji?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ovdje vam je ulaz od bolnice. Ovdje je zid gdje smo mi bili postrojeni. Mislim da je to ulaz za hitne sličajeve u bolnicu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da povučete crtlu na ovoj fotografiji i pokažete gde ste vi bili postrojeni sa ostalima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (svetok označava) U ovom pravcu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je ljudi bilo postrojeno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne znam. Ali bilo nas je uzduž tog zida skroz maltene do izlaznih vrata. Ali bilo je dosta ljudi, uzduž su bili postrojeni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da nacrtate strelicu koja pokazuje smer u kome ste se kretali ka autobusima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH: Hvala. Molim da se ovo usvoji časni Sude.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to je dokazni predmet broj 235.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I poslednji dokazni predmet, to je dokazni predmet broj 228 sa spiska po Pravili 65ter. To su fotografije broj 22 i 26, odnosno od 22 do 26. Hvala. Gospodine, da li vidite sada ovu fotografiju?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je prepoznajete?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su zatvorenike izveli iz autobusa i uveli u hangar. Da li znate u koji hangar?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ovaj prvi ovamo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da zaokružite hangar?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I molim vas da krstićem obeležite ulaz u hangar kroz koji su uveli zarobljenike?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: S čim da označim?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Krstićem.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste kako ste videli vojnika kako je upalio taj žuti buldožer. Da li možete da kažet gde se on otprilike nalazio u odnosu na hangar?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ovde.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da to obeležite slovom "A".

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH: Hvala. Možda se radi o mojim naočarima koje nisu dobre, ali prepostavljam da je ovo slovo "A". To je sve što smo mi imali da pitamo u ime Tužilaštva.

SUDIJA PARKER: Da li hoćete da se ovo usvoji?

TUŽILAC SMITH: Da.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 235.

SUDIJA PARKER: Sad ćemo da napravimo pauzu i da nastavimo u 18.10.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Dodaj, dobro veče. Ja sam Vladimir Domazet, jedan od branilaca gospodina Mrkšića i ja ću vam postavljati pitanja. I moliću vas da prilikom odgovora uvek malo sačekate, jer govorimo jezikom koji obojica razumemo i zbog prevodioca i njihovg prevođenja na engleski jezik je to jako važno.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Dobro veče i vama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Dodaj, vi ste kao svedok više puta davali svoje izjave raznim pravosudnim ili policijskim ustanovama, je li tako? Je l' se sećate kome ste sve davali izjave vezano za ovo o čemu ste i danas govorili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa dao sam policijskoj upravi u Bjelovaru. U Zagrebu mislim da sam dao, 1998. godine u Hagu, 2004. godine u Beogradu mislim i sad ponovo tu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Evo ja bih vas podsetio, a vi ćete mi reći da li se sećate i da li je to tačno. Da vidimo da li možda postoji neka izjava za koju ne znam ili neka koje se vi ne sećate. Pomenuli ste Bjelovar. Vi ste davali jednu izjavu u MUP-u Bjelovar, je l' se sećate toga?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po onome šta je imam to je bilo 1994. godine?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iza toga dali ste izjavu istražiteljima ovog Tribunala negde u četvrtom mesecu 1996. godine? Da li se sećate toga?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da je tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bila jedina izjava haškim istražiteljima do dolaska ovde?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa i... Mislim i 1998. godine u *Predmetu Dokmanović*.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da ste iste te godine 1996. godine dali svoju izjavu i pred sudom u Bjelovaru?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. Mislim da je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate koji je to postupak bio?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da je postupak bio protiv Veljka Kadijevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I drugih verovatno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: I drugih, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Hvala. Pomenili ste sami da ste u Zagrebu dali jednu izjavu 2004. godine ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, oprostite. Nisam rekao 2004. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite, izvolite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 2004. godine u Beogradu, a ispitivali su me istražitelji iz Beograda u Zagrebu. Sad ne znam je li to mjesec dana prije ili... Ne mogu sa sigurnošću reći koji je datum bio, ali 2004. godine mislim da je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa upravo je to ono šta sam tim redom išao. Dakle, ta izjava koju ste dali u Zagrebu, kako vi kažete, istražiteljima, bila je pre nego što ste svedočili u Beogradu ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jé li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U Beogradu prema podacima koje imam vi ste svedočili negde u desetom mesecu 2004. godine, na samom suđenju, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovo o čemu govorite u Zagrebu, šta je bilo pre toga, vi kažete "istražiteljima". Da li sam u pravu ako kažem da je to ipak bilo u samom sudu županijskom u Zagrebu i da vas je ispitivao istražni sudija?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa je, istražni sudija. Ali su gospoda bili iz Beograda, prisustvovali su.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Sećate se da su prisustvovali sudija iz Beograda i jedan tužilac, je li tako? U svakom slučaju, bilo je nekoliko njih koji su prisustvovali tom vašem saslušanju.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem ovog, tog iskaza koji ste dali u Zagrebu, dakle kada su bili prisutni i ljudi iz Beograda, da li ste još neku izjavu u samom Zagrebu dali?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Pitao bih vas samo sada na samom početku neke lične podatke, one o kojima niste pitani od mog uvažnog kolege danas. Vi ste, iz onih podataka koje imamo, rođeni u Đakovici ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je Đakovica na Kosovu, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. Novo Selo, mjesto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kod Đakovice?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, vi od ranog detinjstva živite u Hrvatskoj, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se vi sećate godine, jer postoje neki podaci da je to negde od 1978. godine. Da li može to da bude tačno ili ne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: 1978. godine, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste tada imali negde oko šest godina?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Šest godina

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prepostavljam da se tada i cela vaša porodica preselila u Bjelovar, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Otac, majka i braća i sestre.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sa vama je živila jedna sestra i četiri brata ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesam li u pravu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prepostavljam da vas je otac izdržavao. Šta je on radio?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa on je jedno vreme radio u poljoprivredi, a onda se zaposlio u "PZC-u", poduzeće za ceste. Jedno vrijeme je bio i u Švicarskoj, pa sad se bavi poljoprivredom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li tu imali... Vi imate sponstvenu kuću ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste živelii gde sada živite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Kupili smo, da... 1978. godine. Mada ja sad imam svoju kuću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ste negde u trećem mesecu 1991. godine otišli na odsluženje vojnog roka u JNA. Pretpostavljam iz ovih podataka koje ste dali da ste vi i regrutovani u samom Bjelovaru, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, Ured za odbranu Bjelovara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tu ste regrutovani i prošli sve one lekarske i druge preglede koji su potrebni i otišli i prvo je mesto bilo Petrovac na Mlavi, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U samom Petrovcu na Mlavi, tu gde ste počeli da služite vojni rok, malo ste nam nešto govorili o onom šta se dešavalo nekoliko meseci kasnije. Ali me interesuje prilikom samog dolaska, ta vaša jedinica u kojoj ste se nalazili, da li sam u pravu ako kažem da je tada u to vreme bila višenacionalna, dakle da su bili vojnici raznih nacionalnosti iz tadašnje Jugoslavije?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa može se reći. Bilo je iz Hrvatske, iz Bosne, iz Makedonije. Samo što nije bilo iz Slovenije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate zbog čega nije bilo iz Slovenije? Da li Slovenija već tada nije slala ili je slučajno bilo da ih nije bilo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Unutar kasarne je bio jedan Slovenac. Prilikom povlačenja JNA iz Slovenije on je pušten.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali razumeo sam u onoj vašoj ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Generaciji da nije bilo ono kako ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U mojoj jedinici nije bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vaš tadašnji komandant ili komandir koje je nacionalnosti bio?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa komandir odeljenja je bio Esad Halilović. Komandant druge čete je bio kapetan Majtan Mihal ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, on je bio ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Komandant kasarne je bio kapetan prve klase Jović Radenko. Tako se zvao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za tog kapetana Majtana, ako sam dobro zapamtio prezime, vi ste o njemu, čini mi se i govorili u vašim izjavama i rekli da je on bio Mađar. Je l' sam u pravu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa po imenu sam ja skužio da je Mađar. Mislim da je. Sad ne znam da li je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li nekad u razgovorima s vama nešto rekao ili ste vi samo iz razgovora stekli utisak da je on mađarske nacionalnosti?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa tako su mi rekli ovi vojnici koji su bili iz Vojvodine. Bilo je pojedinih vojnika koji su Mađari, da je to mađarsko ime. Sad ne znam 100 posto da li je on Mađar ili nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A ovaj Esad kog ste pominjali, odakle je on bio?
SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Mislim da je iz Novog Pazara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate šta je on po nacionalnosti bio?
SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Po nacionalnosti ne znam šta je bio, ali mislim da je po vjeri bio musliman.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o onom vašem, da kažem, prvom pokušaju napuštanja JNA, rekli ste da ste tada ispričali kako ste vozom došli do Zemuna i da vas je tada neki konduktér prijavio kao... Verovatno je sumnjao u vas. Kažite mi ovo, da li ste tada putovali u uniformi, u uniformi JNA ili u civilnom odelu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U uniformi JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zar niste imali i civilno odelo?
SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U vojarni da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći zbog Pretresnog veća, jer možda to oni manje znaju, u to vreme vojnici koji su služili vojni rok, imali su pravo da imaju kod sebe civilno odelo i da oblače kada izlaze u grad ili idu na odsustvo, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tako je. Ali ne kod sebe u kaseti, nego je bila druga prostorija gdje su ljudi zaduživali to civino odjelo, i onda kad bi mi išli u grad, mi smo išli od njih tražiti i oni bi nam dali. U to vrijeme kada sam ja bježao iz kasarne, nisam mogao doći do civilnog odjela, pa sam pobegao u uniformi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sa sobom nosili oružje ili uopšte neko oružje ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ili ste bili bez?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, bez oružja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A taj konduktér, da li je on iz razgovora, da li vas je on pitao, da li ste vi njega nešto pitali ili je jednostavno posumnjao u to? Da li ste dali nekog povoda ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Jesmo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da on shvati da ste vi pobegli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Jer iz Požarevca kad smo zašli u vlak, najpre smo tražili kartu da idemo do Beograda. Nismo znali da taj vlak vozi i do Zemuna. E, onda smo u razgovoru, vamo, tamo, došli do znanja i pitali konduktéra da li ide taj vlak do

Zemuna. On nas je pitao: "Pa dobro, dokle vi putujete? Ili do Beograda ili do Zemuna?" Onda smo mi rekli do Zemuna. E, u tome je on posumnjao da mi bježimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi ovo... Vratiću se... Kada ste vraćeni, rekli ste da ste bili u Topčideru, zatim vraćeni ste u Petrovac na Mlavi i ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Požarevac, pa Petrovac.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Požarevac, pa Petrovac... Vi ste tada disciplinski odgovarali, je li tako? Tada niste isli pred Vojni sud, već ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, dobili smo 60 dana vojničkog pritvora. Do 60 dana je vojnički pritvor. Sve više od 60 morate ići na vojni sud.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Malo čekam zbog prevoda, zbog transkripta, da malo usporimo. Ali moje pitanje je, dakle nije podneta krivična prijava, ni protiv vas ni protiv ovog vašeg kolege, već ste kažnjeni i to je sve bilo, tih 60 dana?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam da ste odmah tada upućeni na izdržavanje te kazne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, imali smo u vojarni pritvor i tu smo bili smješteni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, u istoj toj vojarni, kasarni u kojoj ste služili vojni rok?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste nam da ste posle 35 dana izašli. Je li to bilo zbog ovog odlaska u ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, nisam rekao posle 35 dana. Ja sam sve ukupno izdržao 35 dana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znači, ukupno ste izdržali i pre i posle. Koliko je to bilo pre nego što ste otišli sa svojom jedinicom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa možda nekih 28 dana. Nešto malo manje od mjesec dana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li sam vas razumeo da ste izvedeni iz tog zatvora, pritvora da bi isli... da bi isli na ovaj novi zadatak, koji ste opisali ovde negde prema ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, prema Bjelom Brdu ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bjelom brdu, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li i ovaj drugi vojnik takođe na isti ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Način otišao s vama?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada prepostavljam, ili ćete mi reći da je cela jedinica otišla ili je opet samo deo jedinice otišao?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa jedan autobus. Mislim oko 40 ljudi se može reći da je otišlo, iz druge čete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ne cela jedinica, već vas 40, je li tako mogu da razumem?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tako. Ostalo je par vojnika iz druge čete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste nam takođe danas da kada ste se vratili da ste nastavili sa izdržavanjem one kazne, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi, verovatno se sećate kada ste otišli na taj položaj u Vojvodini ili već... preko Dunava тамо?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Krajem sedmog mjeseca. Znam da je bilo jako vruće i bili smo u košuljama. Krajem sedmog, početkom osmog. Sad točan datum, nisam siguran.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. I тамо ste bili dve nedelje i vratili se, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Može se reći između dvije i tri nedelje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada kada ste se vratili nastavili ste sa izdržavanjem kazne i vi i vaš kolega, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali opet tu kaznu niste izdržali do kraja kako mi se čini?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta je to učinilo da se prekine sa izdržavanjem kazne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa u samu ćeliju je došao jedan rezervista koji je navodno ubio čovjeka na straži, svog čovjeka. Bio je pod uticajem alkohola to veče kad su ga dovezli i poručnik jedan je tada bio dežuran. Vojna policija ga je pretresla, ali nisu mu sve... Imao je onaj vojnički nož što se otvaraju konzerve kraj sebe i mi smo u toj ćeliji imali jedan krevet. U tom momentu kad su njega dopelali u ćeliju on je rekao da će on od večeras spavati na tom krevetu, a da ćemo mi spavati dole na onim strunjačama. Ja sam mu rekao: "Ne možete vi spavati na tom krevetu kada je to moj krevet". I u tom šuškanju vamo, тамо, izvadio je taj nožić malo. Ja sam jako lupio po vratima i došao je poručnik. Ustvari, prvo je došao vojnik koji je bio dežuran, otključao je vrata i ja sam rekao: "Da

niste čovjeka pregledali da ima nož kod sebe". U tom momentu je došao dežurni oficir i lupio ga je s pištoljem po glavi i rekao mu: "Jesam li ti rekao da te momke ne diraš". I onda sam ga ja zamolio da nas vrati u sobu, da nećemo s njim biti u istoj celiji. I vratio nas je nazad u spavaonicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je sem toga što ste ispričali, bilo nekog drugog razgovora ili vašeg obećanja u pogledu ponašanja naknadno, kako ćete se ponašati, da li ćete... Da li ste govorili nešto o vašem budećem ponašanju. Da li je to razlog što vam je ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa pazite ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prekinuta kazna?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Inače ja sam u vojsci bio primjeran vojnik. Nisam bio huligan, pa su me dosta oficiri s jedne strane i zavoljeli, pa me je osobno kapetan Majtan Mihal zvao i rekao mi je ovako: "Dodaj, daću ja tebi još jednu šansu da ti pobegneš iz vojske, jer vidim da nemaš volje da budeš u toj vojsci". I zato me je kapetan i poslao prema Vukovaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada to kažete, to ste rekli i u jednoj ranijoj izjavi, da li je po vašem mišljenju taj kapetan to ozbiljno mislio ili na neki način se šalio ili je zaista nešto tako mislio i da vas je zbog toga izabrao da idete?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa kad sam izabran, onda sam skužio da je to ozbiljno valjda mislio. A u onom momentu sam skužio da mi to kao neku šalu... iz šale govorи.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste krenuli u Sremsku Mitrovicu, vas je samo jedan manji deo jedinice krenuo, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Oko 15 vojnika, ali s time što smo u Požarevcu napunili autobus, iz Požarevca za Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste prilikom vaših izjava govorili malo različito, kad ste govorili da ste išli direktno u Sremsku Mitrovicu, da nigde niste svraćali, a pominjali ste i Smederevo. Da l' se sada ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, ne, pazite ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate... Samo da završim pitanje, izvinite, zbog transkripta. Da li se dobro sećate kako ste otišli i na koji način?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nama su rekli kad su nas postrojili, najpre da idemo na dopunu jedinice u Smederevo. Pošto mi nismo išli prema Smederevu nego u Požarevac. Tamo je autobus napunjen ostalim vojnicima i poslali nas u Sremsku Mitrovicu. To ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, ali zbog Pretresnog veća i ovo, je l' možemo da se složimo oko toga da je i Požarevac na putu prema Smederevu, dakle, samo je trebalo ići još dalje ili ne?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, mi u Smederevu nismo bili nikako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Slažem se. Govorili ste o tome da je jedinica popunjena rezervistima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne. Nisam to nigrdje rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ova vaša jedinica nije popunjena rezervistima?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Iz ove jedinice gdje smo mi poslani prema Smederevu, tu su sve bili aktivni vojnici. Rezervisti su mobilisani u vojarni, u kasarni. Jedino ako mislite da su dopunu radili u kasarni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U kojoj kasarni? U kojoj kasarni mislite?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U Petrovcu na Mlavi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa upravo vas to pitam, da li je tu bilo rezervista

...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jer mi se čini na pitanje mog uvažnog kolege da ste o tome govorili da su rezervisti bili mobilizirani i upućeni zajedno sa vama?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne sa nama. Oni nisu bili upućeni sa nama u Sremsku Mitrovicu. Oni su ostali u kasarni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Jedno od pitanja mog uvažnog kolege je bilo baš u vezi tih rezervista i pitanje nacionalnosti tih rezervista i vi ste rekli da su to uglavnom Srbi ili sve Srbi, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći, ti rezervisti, vi verovatno to znate, složićemo se u tome, su uglavnom ljudi koji žive u tom gradu ili neposrednoj okolini ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tog grada i rezervisti su dolazili na taj način. Imaju svoj ratni raspored i mobilišu se, je l' sam u pravu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Petrovac na Mlavi u kom ste služili vojsku je mesto u Srbiji, tako ste rekli?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bilo mesto sa srpskim stanovništvom pretežno ili skoro ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa vjerovatno je, sad ne znam da li je bilo još koje nacije, ali mislim da su pretežno Srbi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iz toga, možemo da se složimo, proizlazi jedan logičan zaključak da je i logično da ti rezervisti koji su se javili po ratnom rasporedu i budu Srbi, jer su iz Petrovca na Mlavi i okoline, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste... Idemo dalje na već vaš dolazak u Sremsku Mitrovicu i odlazak prema Vukovaru, kada ste govorili o položaju vaše jedinice, govorili ste takođe o tome da je uz vas, pored vas su bili takođe regularna JNA, ali sastavljena od rezervnog sastava. Tako sam razumeo odgovore na pitanja mog uvažnog kolege, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Kad smo došli na položaj, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to jedinica koja je pripadala vašoj jedinici ili je bila posebna jedinica?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Posebna jedinica. Nisu oni nama pripadali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad ste o tim rezervistima govorili, dakle jesu li to rezervisti na isti način kao ovi koji su u Petrovcu na Mlavi mobilisani, dakle ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Oni koji su po svom ratnom rasporedu javili se u JNA i otišli sa svojom jedinicom na položaj, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ta jedinica nije ono šta se ovde često zove TO, Teritorijalna odbrana koja je bila po drugoj liniji formirana, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ovo su baš bili rezervisti JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znate li uopšte ta jedinica, a i ova druga koja je bila pored vas kome su tada pripadali, pošto ste formirani, čini mi se, u Sremskoj Mitrovici kao jedinica? Kako se zvala?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ne znam kako se zvala, ali mi smo bili oklopna mehanizovana jedinica. Ne znam točno kako se zvala, kako smo... Mislim da smo bili Oklopna mehanizovana jedinica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ali ne znate kome je pripadala, kojoj ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Višoj instanci? Hvala.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zapovjednik nam je bio kapetan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaš kapetan o kome ste govorili, čini mi se da ste spominjali da je to bio jedan Makedonac, ali su se i menjali kako ste ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, Makedonac je bio ispred Sremske Mitrovice. On nam je dao to što sam rekao, da idemo u rat, da idemo uništiti oko 20.000 ustaša, da mi

nemamo ništa protiv hrvatskog naroda. Idemo osloboditi grad Vukovar i te ljudi koji su unutra. To je rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada je on bio vaš prepostavljeni u tom trenutku taj ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: U Sremskoj Mitrovici ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U Sremskoj Mitrovici. Pod tim terminom "ustaša" da li su podrazumevali, da li ste vi podrazumevali dakle sve one koji se bore protiv JNA, u stvari, protivnu stranu protiv koje se borila JNA?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da li sam ja to?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I uopšte ti koji su vam o njima govorili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa verovatno su mislili na te ljudi koji se bore protiv JNA. U onom momentu tada sam shvatio da govore za sve te ljudi koji se bore protiv JNA da su to ustaše, a da je Hrvatska vlast ustaška vlast.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi, u to vreme kada ste vi bili na odsluženju vojnog roka, ali verovatno ste znali, došli ste iz Bjelovara, iz Hrvatske, da li je Hrvatska imala svoju regularnu vojsku, drugu vojsku nego što je to bila JNA? Da li je postojala tada druga vojska?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa to ne znam. A znam da je bila policija, MUP. Da li su imali drugu vojsku to ne znam, ali znam da je Hrvatska policija imala svoju miliciju tadašnju, samo što su bili onda policajci. Nisu se zvali milicajci, nego policajci.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se. To je bila policija ili milicija, to je jedina. Nisu postojale u Hrvatskoj verovatno dve policije?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Nisu. Ja ne znam. Sad možda su postojale, ali ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A hoćete li mi reći jeste li čuli za termin ili znali za Zbor narodne garde?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Zbor narodne garde sam čuo, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta je to bila kao formacija?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Hrvatska vojska.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li postojala u ovo vreme kada ste vi bili pred Vukovarom i kada su bile borbe za Vukovar?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sad, nama su govorili da ima Zbor narodne garde, Zenge su zvali Zbor narodne garde.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da ima i da ima policija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete gospodine Dodaj, "govorili su nam" prepostavljam da su vaši prepostavljeni o tome govorili da vas u Vukovaru dakle čekaju Zenge ili ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne Zenge nego ustaše.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, ali su govorili, sami ste malopre rekli, Zbor narodne garde i policija.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ma pazite, da budemo jasni. Oficiri JNA, oni nisu razlikovli između Zenge i policije. U globalu svi su oni bili ustaše. Paravojne formacije, ustaše koje... Zenge koje žele svoju državu stvoriti, da se odcepe od JNA... od Jugoslavije tadašnje. To je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Pa mislim da je upravo to ono šta ste mi odgovorili na jedno moje pitanje ranije da pod ustašama su se podrazumevali protivnici, dakle tu su bile i Zenge i policija hrvatska, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste malopre da je Zbora narodne garde, po vama, bila Vojska Hrvatske?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li je tu, kako vi kažete, vojsku, JNA smatrala paramilitarnom formacijom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ja ne znam. To ne mogu reći. Ne znam. Dok sam bio kao vojnik JNA za to ne znam. Jer pazite, u Srbiji gdje sam ja služio vojsku, nisam mogao slušati hrvatski radio, jer se nije moglo slušati. Dnevnik više nije bio obavezan da se mora gledati ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Informacije koje smo dobili samo od komandanta kasarne. Komandant kasarne je govorio da su ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da je to što sam i rekao maloprije, ustaška vlast, da se žele odcijepiti od Jugoslavije, jer samo da vam kažem još nešto. Kad sam pobjego ja i vraćen nazad u kasarnu, onda su me postrojili gore na binu i govorili su ovako: "Drugovi vojnici, ovo su dezerteri JNA, oni su htjeli u Tuđmanovu vojsku, u ustašku vojsku. Takve su za vrijeme Drugog svjetskog rata streljali i treba ih kolcima tući".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete rekli su da ste hteli u Tuđmanovu vojsku. Sami ste sada rekli da Hrvatska tada nije imala svoju vojsku, a i rekli ste da je ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbor narodne garde predstavljao neku vojsku ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možemo složiti da to nije bila priznata vojna formacija i da se smatrala paravojnog, bar što se tiče od strane JNA i tadašnje ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: JNA ju je smatrala ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jugoslavije ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da su to paravojne formacije. Hrvatska strana i vlast su smatrале da je to regularna Vojska Hrvatske. Jugoslovenska narodna armija je smatrala da su to paravojne jedinice. Samo mi nije jasno kako nisu mogli smatrati i četnike da su oni paravojna jedinica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvinite, zbog transkripta, nešto u vašem odgovoru kada ste govorili o tome postrojavanju na toj bini u kasarni, vi ste rekli da je taj koji je govorio rekao da bi za vreme Drugog svetskog rata vi bili ubijeni ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, streljani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li tako? Streljani ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, komandant kasarne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jer nije ušlo to tako u transkript.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Komandant kasarne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A sećate se verovatno tada, u to vreme o kome govorimo, ko je bio tada, tada je postojala još Jugoslavija, je li tako? Ko je bio tada predsednik Predsedništva te zemlje?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Predsednik Predsedništva?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Da li je bio... Sad ne znam šta je bio u ono vrijeme Stipe Mesić... šta je bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo to je moje pitanje. Da li se sećate da je gospodin Stipe Mesić bio u 1991. godini sve do kraja te godine predsednik Jugoslavije, odnosno predsednik Predsedništva te Jugoslavije?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa vjerovatno. Ne znam točno, a možda je bio, a možda i nije. Ne znam točno. Ali znam ko je bio predsednik Hrvatske.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sećate li se ko je bio predsednik savezne Vlade u tom ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ne mogu vam reći to kad se ne sjećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako bih vas podsetio i rekao vam da je to bio gospodin Ante Marković, da li biste se složili sa mnom?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa možda je bio. Vi bolje znate nego ja. Sad da li je bio ili nije, ne znam točno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Jer pazite, mene politika onda nije baš zanimala toliko.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali verovatno znate da su i jedan i drugi o kojima govorim, i gospodin Marković i gospodin Mesić bili Hrvati, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa vjerovatno su Hrvati, jer je danas on predsjednik Hrvatske, znači da je Hrvat.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa ne mora da znači, može biti ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa može biti ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izabran i neko ko nije Hrvat verovatno ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa može vjerovatno, po zasluzi nekoj ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali je on danas izabrani predsednik Hrvatske, gospodin Mesić ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Legalno izabran, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o broju naoružanja koje ste tada... kojim ste bili, kako kažete, zaduženi, tenkovima i transporterima, čini mi se da ste davali veoma različite podatke, počev od toga da su četiri, pa osam tenkova, a danas ste rekli pet ili šest ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, ne ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo da završim pitanje. Da li se to odnosi na ovu vašu jedinicu ili na ovu drugu koja je bila pored vas? Dakle, kada ste o tome govorili, jeste li govorili o ovoj svojoj jedinici koja je došla i koja je popunjena i formirana ili ste imali u vidu neku šиру jedinicu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ni u jednoj izjavi ja nisam rekao da je bilo osam tenkova. Ne znam, oko šest, sedam. Da li je bilo pet, šest transporteru, sad to točan broj... Teško je to procjeniti koliko je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se kad se krenuli prema Vukovaru, da li ste na tom putu nailazili na prepreke, barikade, dakle prepreke koje ste morali da uklanjate?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bilo je u jednoj šumi gdje je hrastovna šuma. Tu smo nailazili na prepreke. Ali išao je napred tenk. On je imao onu ralicu i odgurivo. Koju bi granatu ispalio u te barikade, tako da smo išli nesmetano, ali niko nije otvorio na nas vatru.... dok smo mi zašli u šumu, mi smo otvorili iz transporteru... jer imate u transporteru puškarnice, jer smo dobili naredbu da se vatra otvori.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, nailazili ste na te prepreke i barikade, uklanjali ih tenkovima i na drugi način, ali tada one nisu bile, da tako kažem, branjene, niste imali otpor?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem tog uklanjanja. Hvala. Da li ste možda na mine nailazili, da li je ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bilo mina?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I rekli ste da je vaš zadatak bio da prekinete komunikaciju ili put koji je vodio od Vukovara ka Vinkovcima, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koji je do tada bio otvoren?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. Pa mislim da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ste taj zadatak izvršili, da ste taj put zatvorili ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Tako je. Može se reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na koji način ste ga zatvorili?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Na taj način... Kad smo došli u Negoslavce, najpre smo stacionirani u Dubravi. Iz Dubrave smo krenuli prema tom položaju. Kada bi se privukli toj cesti, tu smo otvorili vatru. Pa nas tamo... Nismo imali nikakav otpor žešći. Mi smo jednostavno tamo došli tenkovima i stali, ukopali se i to je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' to znači da ste se ukopali blizu te ceste ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Prešli smo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prešli ste tu cestu ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I tu se ukopali.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. Bilo je ono, ispred ceste, pored ceste, iza ceste, jer nije to bila ravna linije. Bila je pretežno... Ovako je išla.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali u svakom slučaju bilo je to u blizini ceste i time vašim položajem, vaših tih svih transportera i tenkova ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ste taj put tada zatvorili, je li tako? Je li to taj položaj na kom ste bili svih 24 dana ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako ste govorili. Taj položaj niste napuštali za sve ovo vreme?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas samo molim da sačekate kraj pitanja zbog ovog transkripta. Mislim da je ovog puta dobro ušlo, ali da ne bi bilo tih problema. Vi ste inače bili zaduženi lakim naoružanjem, je li tako? I vi niste bili nišanjdžija tenka, kako ste objasnili, već ste tu bili na jednom zadatku obezbeđenjivanja te jedinice i kažete da ste sa svojim kolegom proveli u rovu i pratili, naročito noću, da neko ne priđe?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tako sam razumeo. Jesam li u pravu?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tu gde ste se vi ukopali, odnosno ukopali transporter i tenkove i bili 24 dana, rekli ste danas da niste napadani za to vreme. Dakle, da je samo u jednoj, čini mi se, situaciji bilo da je pucano prema vama, da ste gađani minobacačima i ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Lakim oružjem, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da. I tada je kapetan ranjen teško bio tamo na tom položaju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znate li kako je on baš ranjen? Da li ste videli ili čuli od ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ne, vidjeo sam kada je minobacačka granata od 60 milimetara pala i on je bio na asfaltu gore, na cesti i pala je blizu njega tako da ga je raznela tuda. Stavili su ga u transporter i odvezen je u Negoslavce iz Negoslavaca helikopterom za VMA. I jedan vojnik je ranjen sa... Mislim da nije... metak ga je pogodio u koljeno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I taj kapetan koji je ranjen tu na toj... To je ta glavna cesta ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prepostavljam o kojoj govorite, Vukovar - Vinkovci i koji je otisao na VMA. Čini mi se da ste rekli da je preminuo, koliko znate.

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa mislim, ne znam da li je sigurno ili nije, ali tako sam čuo može se reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To ste čuli tu u vašoj jedinici?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, da. Od vojnika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste na zahtev mog uvažnog kolege, čini mi se, i nacrtali na onoj mapi otprilike te položaje, ali hoćete li mi reći vizuelno s tog mesta šta ste mogli vi da vidite, jer ste govorili o nekim kukuruzima ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da, bili su ispred nas ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ukopani ste bili, šta ste vi mogli i do koje udaljenosti da vidite odatle?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Za primer, vodotoranj se video jako dobro. Kuće ispred nas su se vidile. Kukuruzi su ovako bili, kuće su bile sada meni s desne strane. I to smo vidili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Te kuće koje pominjete, koliko su one bile udaljene od vaših položaja?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa može se reći nekih 300 metara, 300 metara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bilo naseljeno mesto koje ste videli, pa prve kuće u tom nizu ili su to bile, ovako, kuće pojedinačno?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa bile su jako velike kuće, nove kuće, ali niko nije bio unutra, jer smo znali mi ići u te kuće i uzeli bi si neke stvari odande, donji veš i takve stvari.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kome mestu su pripadale te kuće? Deo nekog naselja ili sela, znate li to?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa predgrađe Vukovara se može reći. Da li su to sela ili nisu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli da ste do tih kuća i odlazili, da su bile napuštene i da ste uzimali tamo donji veš, je l' sam tako razumeo?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U transkriptu nije stajalo o čemu se radilo ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa dobro, zar je to sad toliko bitno ili nije ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Koliko je po vašoj oceni, pošto kažete da ste u Vukovaru mogli jedino taj vodotoranj da vidite, bio udaljen u toj vazdušnoj liniji?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Pa ne znam stvarno. Ne mogu reći koliko je on bio udaljen i koliko smo mi bili od grada udaljeni. To stvarno ne znam, ali se ljepo video. Inače, tenk ima domet 300 kilometara... 30 kilometara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Nije to deo pitanja, već je ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ma da. O kej ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitanje gde ste otprilike bili i koje mesto ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Ali vodotoranj se jako dobro video sa tog položaja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada govorite o tome kakava su uputstva ili naređenja dobijali oni koji su bili nišandžije u teku i ovo, ja sam vas razumeo da vi lično niste bili u situaciji da čujete ta naređenja, ali ste kasnije u razgovorima sa ...

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Sa vojnicima ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Njima čuli, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da je to bilo zbog toga što ste vi bili van tih tenkova ili transportera, jer ste bili u rovu koji je bio negde tu u njihovoj blizini, je li tako?

SVEDOK DODAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja sam jednu temu završio. Mislim da je već negde vreme, da ne bih nastavljao dalje, pa bih sutra ujutro završio, ukoliko ujutro nastavljamo.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Domazet. Sutra nastavljamo u 9.00. Dakle, prekidamo do sutra.

